

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

58. sējums

2015. gada 17. februāris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/242 (2014. gada 9. oktobris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par konsultatīvo padomju darbību saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku 1
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/243 (2015. gada 13. februāris), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikumu attiecībā uz ierakstu par Amerikas Savienotajām Valstīm to trešo valstu, teritoriju, zonu vai nodaļumu sarakstā, no kurām atsevišķas māļputnu izcelsmes preces drīkst importēt Savienībā vai pārvadāt tranzītā caur to saistībā ar augsti patogēno putnu gripu ⁽¹⁾ 5
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/244 (2015. gada 16. februāris) par atļauju izmantot hinolīna dzelteno par barības piedevu neproduktīvajiem dzīvniekiem ⁽¹⁾ 8
- ★ Komisijas Regula (ES) 2015/245 (2015. gada 16. februāris), ar ko attiecībā uz 2016. gada sekundāro mērķa mainīgo lielumu sarakstu par pakalpojumu pieejamību īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1177/2003 par Kopienas statistiku attiecībā uz ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC) ⁽¹⁾ 11
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/246 (2015. gada 16. februāris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 21

LĒMUMI

- ★ Politikas un drošības komitejas Lēmums (KĀDP) 2015/247 (2015. gada 10. februāris) par Eiropas Savienības Policijas misijas Afganistānā (EUPOL AFGHANISTAN) misijas vadītāja iecelšanu (EUPOL AFGHANISTAN/1/2015) 24

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

- ★ Komisijas Lēmums (ES) 2015/248 (2014. gada 15. oktobris) par Slovērijas Republikas īstenotajiem pasākumiem SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) attiecībā uz *Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP)* un *Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP)* (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 7277)⁽¹⁾ 25
- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/249 (2015. gada 10. februāris), ar kuru pagarina spēkā esības termiņu Lēmumam 2006/502/EK, ar ko dalībvalstīm pieprasa veikt pasākumus, kas atļautu tirgot tikai bērniem drošas šķiltavas un aizliegtu tirgot jaunrades šķiltavas (izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 603)⁽¹⁾ 41
- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/250 (2015. gada 13. februāris), ar ko groza I un II pielikumu Lēmumam 2004/558/EK attiecībā uz Vācijas federālo zemju Saksijas, Saksijas-Anhaltes, Brandenburgas, Berlīnes un Meklenburgas-Priekšpomerānijas kā no liellopu infekciozā rinotraheīta brīvu reģionu statusu (izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 706)⁽¹⁾ 43
- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/251 (2015. gada 13. februāris), ar ko groza Īstenošanas Lēmumu 2014/709/ES par dzīvnieku veselības kontroles pasākumiem saistībā ar Āfrikas cūku mēri dažās dalībvalstīs (izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 710)⁽¹⁾ 46
- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/252 (2015. gada 13. februāris), ar ko Lēmuma 2007/777/EK II pielikumu groza attiecībā uz ierakstu par Amerikas Savienotajām Valstīm to trešo valstu vai to daļu sarakstā, no kurām Savienībā atļauts ievest gaļas produktus un apstrādātus kuņģus, pūšļus un zarnas, saistībā ar augsti patogēno putnu gripu (izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 714)⁽¹⁾ 52
- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/253 (2015. gada 16. februāris), ar ko attiecībā uz sēra saturu flotes degvielās paredz noteikumus par paraugu ņemšanu un ziņošanu saskaņā ar Padomes Direktīvu 1999/32/EK 55

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2015/242

(2014. gada 9. oktobris),

ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par konsultatīvo padomju darbību saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 45. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Regula (ES) Nr. 1380/2013 un jo īpaši tās 43. pants paredz, ka ir jāizveido konsultatīvās padomes, kurām jāveicina visu zvejniecības un akvakultūras jomā ieinteresēto personu līdzsvarota pārstāvība un jāsekmē kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšana.
- (2) Konsultatīvās padomes Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm var iesniegt ieteikumus un ierosinājumus par jautājumiem, kas saistīti ar zvejniecības pārvaldību un zvejniecības un akvakultūras sociālekonomiskajiem un saglabāšanas aspektiem. Tās var informēt Komisiju un dalībvalstis par problēmām, kas saistītas ar zvejniecības un akvakultūras pārvaldību un sociālekonomiskajiem un saglabāšanas aspektiem to attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā vai kompetences jomā, un ciešā sadarbībā ar zinātniekiem tās var sniegt ieguldījumu saglabāšanas pasākumu izstrādei nepieciešamo datu vākšanā, piegādē un analizē.
- (3) Lai gan ar Padomes Lēmumu 2004/585/EK ⁽²⁾ tika izveidotas septiņas reģionālās konsultatīvās padomes, Regulas (ES) Nr. 1380/2013 III pielikumā ir ietvertas arī četras jaunās konsultatīvās padomes, kas izveidotas ar minēto regulu.
- (4) Tā kā ar Regulu (ES) Nr. 1380/2013 ir izveidotas jaunas konsultatīvās padomes, ir jānosaka to darbības sākšanas procedūra.
- (5) Ņemot vērā to, ka ir paredzēts, ka konsultatīvajām padomēm būs būtiska nozīme reģionalizētajā kopējā zivsaimniecības politikā, un ievērojot labas pārvaldības principus, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 1380/2013 3. panta b) un f) punktā, saskaņā ar minētās regulas 43. panta 1. punktu ir arī jānodrošina, ka to struktūra garantē visu zvejniecības jomas, tostarp mazapjoma flotu, un vajadzības gadījumā akvakultūras sektora likumīgo ieinteresēto personu līdzsvarotu pārstāvību.
- (6) Mazapjoma zvejai ir būtiska nozīme sociālajā, ekonomiskajā, vides un kultūras aspektā vairākās piekrastes kopienās visā Eiropas Savienībā. Tāpēc ir nepieciešams nodrošināt to efektīvu līdzdalību konsultatīvo padomju darbā, tostarp daļēji kompensējot izmaksas un ienākumu zaudējumus, ko šāda dalība varētu radīt.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2004. gada 19. jūlija Lēmums 2004/585/EK, ar ko izveido reģionālās konsultatīvās padomes atbilstīgi kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 256, 3.8.2004., 17. lpp.).

- (7) Lai nodrošinātu konsultatīvo padomju efektīvu darbību un sadarbību ar ieinteresētajām personām no trešām valstīm, konsultatīvajām padomēm ir jāspēj katrā atsevišķā gadījumā pielāgot darba metodes un atlīdzināt to izdevumus,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

Šī regula nosaka sīki izstrādātus noteikumus par Regulas (EK) Nr. 1380/2013 43. pantā minēto konsultatīvo padomju darbību.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "attiecīgā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurai ir tieša ieinteresētība pārvaldībā Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. panta 1. punkta 22. apakšpunkta nozīmē konsultatīvās padomes kompetences jomā, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1380/2013 III pielikuma 1. punktā. Attiecībā uz konsultatīvo padomi "Akvakultūra" un "Tirgi" attiecīgās dalībvalstis ir visas Savienības dalībvalstis;
- 2) "nozares organizācijas" ir organizācijas, kas pārstāv zvejniekus, bet attiecībā uz konsultatīvo padomi "Akvakultūra" – akvakultūras operatorus un apstrādes un tirdzniecības nozares pārstāvjus;
- 3) "citas interešu grupas" ir pārstāvji no grupām, ko ietekmē kopējā zivsaimniecības politika un kas nav nozares organizācijas, galvenokārt vides organizācijas un patērētāju grupas.

3. pants

Jauno konsultatīvo padomju darbības sākšana

1. Nozares organizācijas un citas interešu grupas, kurām ir intereses saistībā ar kādu no konsultatīvajām padomēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1380/2013 43. panta 2. punktā, iesniedz Komisijai kopīgu pieteikumu par attiecīgās konsultatīvās padomes darbības sākšanu. Kopīgais pieteikums ir tāds, kas ir saderīgs ar kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem un principiem, kuri noteikti Regulā (ES) Nr. 1380/2013 un jo īpaši 43. panta 1. punktā un III pielikumā, un tajā iekļauj:

- a) mērķu formulējumu;
- b) darbības principus;
- c) komitejas reglamentu;
- d) nozares organizāciju un citu interešu grupu sarakstu.

2. Pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai kopīgais pieteikums ir saderīgs ar noteikumiem, kas izklāstīti Regulā (ES) Nr. 1380/2013 un jo īpaši tās III pielikumā, un noteikumiem, kas izklāstīti šajā regulā, Komisija divu mēnešu laikā pēc tā saņemšanas to nosūta attiecīgajām dalībvalstīm. Komisija var ierosināt grozījumus kopīgajā pieteikumā, lai nodrošinātu atbilstību visām prasībām, kas minētas šajā pantā.

3. Attiecīgās dalībvalstis viena mēneša laikā pēc kopīgā pieteikuma saņemšanas nosaka, vai pieteikumu ir parakstījušas reprezentatīvas nozares organizācijas un citas interešu grupas, un informē Komisiju par piekrišanu. Pamatojoties uz minēto dalībvalstu piezīmēm, Komisija var pieprasīt papildu grozījumus vai precizējumus.

4. Komisija Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā attiecībā uz katru jauno konsultatīvo padomi publicē paziņojumu par darbības sākšanu. Minēto informāciju nedrīkst publicēt, pirms nav izpildītas visas 1. punktā minētās prasības. Konsultatīvā padome darbību sāk dienā, kas norādīta paziņojumā, un tas nedrīkst būt agrāk kā dienā, kad paziņojums publicēts.

4. pants

Konsultatīvo padomju struktūra un darba organizācija

1. Papildus Regulas (ES) Nr. 1380/2013 43. panta 1. punkta, 45. panta 1.–3. punkta un III pielikuma noteikumiem konsultatīvo padomju struktūra un darba organizācija atbilst šā panta 2.–6. punktam.
2. Konsultatīvās padomes pilnsapulce:
  - a) pieņem konsultatīvās padomes reglamentu;
  - b) sanāk vismaz vienreiz gadā, lai apstiprinātu konsultatīvās padomes gada ziņojumu, gada stratēģisko plānu un gada budžetu.
3. Pilnsapulce ieceļ izpildkomiteju, kurā ir ne vairāk kā 25 locekļi. Pēc apspriešanās ar Komisiju pilnsapulce var nolemt iecelt izpildkomiteju, kurā ir ne vairāk kā 30 locekļi, lai nodrošinātu pienācīgu mazapjoma flotu pārstāvību.
4. Pilnsapulce nodrošina, ka dalības maksa ir taisnīga un sekmē visu ieinteresēto personu līdzsvarotu un plašu pārstāvību, ņemot vērā to finansiālās spējas.
5. Izpildkomiteja:
  - a) virza un pārvalda konsultatīvās padomes uzdevumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 44. panta 2. un 3. punktu;
  - b) sagatavo gada ziņojumu, gada stratēģisko plānu un gada budžetu;
  - c) pieņem ieteikumus un ierosinājumus, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 44. panta 2. punktā.
6. Pilnsapulce un izpildkomiteja nodrošina visu ieinteresēto personu līdzsvarotu un plašu pārstāvību, attiecīgā gadījumā īpašu uzmanību pievēršot mazapjoma flotēm. Mazapjoma flotu pārstāvju skaitam vajadzētu atspoguļot mazapjoma flotu īpatsvaru attiecīgo dalībvalstu zvejas nozarē.

5. pants

Darba metodes

Pieņemot lēmumu par darba metodēm, katra konsultatīvā padome cenšas nodrošināt visu tās locekļu efektīvu un pilnīgu līdzdalību, izmantojot mūsdienīgus IT saziņas līdzekļus un rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumus.

6. pants

Konsultatīvo padomju finansiālais ieguldījums

1. Katra konsultatīvā padome papildus ceļa un uzturēšanās izdevumu atmaksai piedāvā zvejniekiem, kuri pārstāv mazapjoma flotu organizācijas, papildu kompensācijas, lai nodrošinātu to efektīvu līdzdalību darbā. Šāda kompensācija katrā gadījumā pienācīgi jāpamato.
2. Ja tiek uzaicināti novērotāji no trešām valstīm, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 III pielikuma 2. punkta k) apakšpunktā, konsultatīvās padomes var palīdzēt segt šo novērotāju ceļa un uzturēšanās izdevumus saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, ko tās piemēro saviem locekļiem.

*7. pants***Dalībvalstu atbalsts**

Dalībvalstis konsultatīvo padomju darbības sekmēšanai var sniegt atbilstošu tehnisko, loģistikas un finansiālo atbalstu.

*8. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē 2014. gada 9. oktobrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2015/243**(2015. gada 13. februāris),****ar ko groza Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikumu attiecībā uz ierakstu par Amerikas Savienotajām Valstīm to trešo valstu, teritoriju, zonu vai nodalījumu sarakstā, no kurām atsevišķas mājputnu izcelsmes preces drīkst importēt Savienībā vai pārvadāt tranzītā caur to saistībā ar augsti patogēno putnu gripu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta ievadfrāzi, 8. panta 1. punkta pirmo daļu, 8. panta 4. punktu un 9. panta 4. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/158/EK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm ⁽²⁾, un jo īpaši tās 23. panta 1. punktu, 24. panta 2. punktu un 25. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Komisija Regulā (EK) Nr. 798/2008 ⁽³⁾ ir paredzētas veterinārās sertifikācijas prasības mājputnu un mājputnu produktu ("preces") importam Savienībā un pārvadāšanai tranzītā caur Savienību, ietverot uzglabāšanu tranzīta laikā. Tajā noteikts, ka preces var importēt Savienībā un pārvadāt tranzītā caur to vienīgi no trešām valstīm, teritorijām, zonām vai nodalījumiem, kas norādīti minētās regulas I pielikuma 1. daļas tabulas 1. un 3. ailē.
- (2) Regulā (EK) Nr. 798/2008 ir paredzēti arī nosacījumi, saskaņā ar kuriem trešo valsti, teritoriju, zonu vai nodalījumu var uzskatīt par augsti patogēnās putnu gripas (APPG) neskartu.
- (3) Amerikas Savienotās Valstis ir iekļautas Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļā kā trešā valsts, kam no visas tās teritorijas ir atļauts preču imports Savienībā un preču tranzīts caur to.
- (4) Nolīgumā starp Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm ⁽⁴⁾ paredzēta ātra savstarpēja reģionalizācijas pasākumu atzīšana gadījumā, ja notiek slimības uzliesmojumi Savienībā vai Amerikas Savienotajās Valstīs ("Nolīgums").
- (5) Amerikas Savienotās Valstis 2014. gada 19. decembrī apstiprināja H5N8 apakštipa APPG klātbūtni mājputnu saimniecībā Oregonas štata Daglasas apgabalā un 2015. gada 3. janvārī – H5N2 apakštipa APPG klātbūtni mājputnu saimniecībā Vašingtonas štata. Tāpēc vairs nevar uzskatīt, ka visa šīs trešās valsts teritorija ir minētās slimības neskarta. Amerikas Savienoto Valstu veterinārās iestādes visā valsts teritorijā nekavējoties apturēja veterināro sertifikātu izsniegšanu preču sūtījumiem, kurus paredzēts importēt Savienībā un pārvadāt tranzītā caur to. APPG kontroles nolūkā un lai ierobežotu tās izplatību, Amerikas Savienotās Valstis ir arī īstenojušas sistēmiskas iznīcināšanas politiku.
- (6) Amerikas Savienotās Valstis ir sniegušas informāciju par epidemioloģisko situāciju to teritorijā un informāciju par tālākas APPG izplatības novēršanai veiktajiem pasākumiem, kuru Komisija šobrīd izvērtē. Pamatojoties uz minēto izvērtēšanu, kā arī saistībām, kas noteiktas Nolīgumā, un Amerikas Savienoto Valstu sniegtajām garantijām, jāsecina, ka tādiem ierobežojumiem preču ieviešanai Savienībā, kas attiecināti tikai uz APPG skartajām teritorijām Oregonas štatā un visu Vašingtonas štatu, kuriem Amerikas Savienoto Valstu veterinārās iestādes noteikušas

⁽¹⁾ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 343, 22.12.2009., 74. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2008. gada 8. augusta Regula (EK) Nr. 798/2008 par to trešo valstu, teritoriju, zonu un nodalījumu saraksta izveidošanu, no kuriem atļauts importēt un tranzītā caur Kopienu pārvadāt mājputnus un mājputnu produktus, un par veterinārās sertifikācijas noteikumiem (OV L 226, 23.8.2008., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu valdības Nolīgums par sanitārajiem pasākumiem, lai aizsargātu sabiedrības un dzīvnieku veselību saistībā ar tirdzniecību ar dzīvnieku izcelsmes produktiem. Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes Lēmumu 1998/258/EK (OV L 118, 21.4.1998., 1. lpp.).

ierobežojumus pašreizējo uzliesmojumu dēļ, vajadzētu būt pietiekamiem, lai novērstu apdraudējumus, kas saistīti ar preču ievešanu Savienībā. Tādēļ Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļas sarakstā būtu jāgroza ieraksts par Amerikas Savienotajām Valstīm, lai ņemtu vērā minētās trešās valsts reģionalizāciju pašreizējo APPG uzliesmojumu dēļ.

- (7) Tādēļ Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikums būtu attiecīgi jāgroza.
- (8) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 13. februārī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER*

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļā ierakstu par Amerikas Savienotajām Valstīm aizstāj ar šādu:

Trešās valsts vai teritorijas ISO kods un nosaukums	Trešās valsts, teritorijas, zonas vai nodaļuma kods	Trešās valsts, teritorijas, zonas vai nodaļuma apraksts	Veterinārais sertifikāts		Īpašie nosacījumi	Īpašie nosacījumi		Putnu gripas uzraudzības statuss	Putnu gripas vakcinācijas statuss	Salmonellu kontroles statuss (7)
			Paraugs(-i)	Papildu garantijas		Noslēguma datums (1)	Sākuma datums (2)			
1	2	3	4	5	6	6A	6B	7	8	9
"US – Amerikas Savienotās Valstis	US-0	Visa valsts	SPF							
			EP, E							S4
	US-1	Amerikas Savienoto Valstu teritorija, izņemot US-2 teritoriju	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA		N			A		S3, ST1"
			WGM	VIII						
			POU, RAT		N					
	US-2	Amerikas Savienoto Valstu teritorija, kas atbilst Oregonas štata Daglasas apgabalam un Vašingtonas štatam	WGM	VIII	P2	19.12.2014.				
		POU, RAT		N P2						

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2015/244**(2015. gada 16. februāris)****par atļauju izmantot hinolīna dzelteni par barības piedevu neproduktīvajiem dzīvniekiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 1831/2003 noteikts, ka piedevu lietošanai dzīvnieku ēdināšanā vajadzīga atļauja, un paredzēts šādas atļaujas piešķiršanas pamatojums un kārtība. Minētās regulas 10. pantā paredzēts, ka atkārtoti jānovērtē piedevas, kuru lietošana atļauta atbilstoši Padomes Direktīvai 70/524/EEK ⁽²⁾.
- (2) Saskaņā ar Direktīvu 70/524/EEK hinolīna dzelteni bez termiņa ierobežojuma atļāva lietot par barības piedevu neproduktīvajiem dzīvniekiem un produktīvajiem dzīvniekiem attiecībā uz konkrētu pārstrādātu barību, kas iekļauta grupā "krāsvielas". Pēc tam šo vielu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1831/2003 10. panta 1. punktu kā esošu barības līdzekli iekļāva Lopbarības piedevu reģistrā, kas izveidots ar Regulas (EK) Nr. 1831/2003 17. pantu.
- (3) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1831/2003 10. panta 2. punktu saistībā ar tās 7. pantu tika iesniegts pieteikums atkārtoti novērtēt hinolīna dzelteni kā barības piedevu neproduktīvajiem dzīvniekiem, un saskaņā ar minētās regulas 7. pantu pieteikuma iesniedzējs pieprasīja to klasificēt piedevu kategorijā "organoleptiskās piedevas". Minētajam pieteikumam bija pievienotas Regulas (EK) Nr. 1831/2003 7. panta 3. punktā prasītās ziņas un dokumenti.
- (4) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde ("Iestāde") 2013. gada 10. jūlija atzinumā secināja, ka hinolīna dzeltenajam, ja to lieto barībā, ievērojot piedāvātos lietošanas nosacījumus, nav nelabvēlīgas ietekmes uz dzīvnieku veselību, cilvēku veselību vai vidi. Ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja sniegtos pierādījumus, Iestāde arī secināja, ka nevar novērtēt hinolīna dzelteni iedarbīgumu attiecībā uz devu, barības veidu un tās pārstrādi. Tomēr Iestāde arī norādīja, ka šai piedevai, kuru ir atļauts izmantot pārtikā, papildu pierādījumi par iedarbīgumu var nebūt vajadzīgi, ja tās funkcija barībā ir tāda pati kā pārtikā. Tā kā ieteicamais maksimālais līmenis, ko ierosinājusi Iestāde šai piedevai, ir līdzīgs līmenim, kādā atļauts šo piedevu lietot dažāda veida pārtikas produktos, Komisija uzskatīja, ka ir pietiekami pierādījumi par šīs vielas iedarbīgumu. Iestāde uzskata, ka īpašas prasības uzraudzībai pēc piedevas laišanas tirgū noteikt nav vajadzīgs. Tā arī pārbaudīja ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003 izveidotās references laboratorijas iesniegto ziņojumu par barībā esošo barības piedevu analīzes metodi.
- (5) Hinolīna dzelteni novērtējums liecina, ka Regulas (EK) Nr. 1831/2003 5. pantā paredzētie atļaujas piešķiršanas nosacījumi ir izpildīti. Tādēļ šo vielu būtu jāļauj lietot, kā norādīts šīs regulas pielikumā.
- (6) Drošības apsvērumi neprasa tūlītēji piemērot atļaujas nosacījumu izmaiņas, tāpēc ir lietderīgi noteikt pārejas periodu, lai ieinteresētās personas varētu sagatavoties no atļaujas izrietošo jauno prasību izpildei.
- (7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.⁽²⁾ Padomes 1970. gada 23. novembra Direktīva 70/524/EEK par barības piedevām (OV L 270, 14.12.1970., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Pielikumā minēto vielu, kas iekļauta piedevu kategorijā “organoleptiskās piedevas” un funkcionālajā grupā “krāsvielas: vielas, kas barībai piedod krāsu vai to atjauno”, ir atļauts lietot par dzīvnieku barības piedevu, ievērojot minētajā pielikumā izklāstītos nosacījumus.

2. pants

Pielikumā minēto vielu un to saturošu barību, kas ražotas un marķētas pirms 2017. gada 9. marta saskaņā ar noteikumiem, kas bija piemērojami pirms 2015. gada 9. marta, arī turpmāk drīkst laist tirgū un lietot, līdz beidzas esošie krājumi.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 16. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

Piedevas identifikācijas numurs	Piedeve	Sastāvs, ķīmiskā formula, apraksts, analīzes metode	Dzīvnieku suga vai kategorija	Maksimālais vecums	Minimālais saturs	Maksimālais saturs	Citi noteikumi	Atļaujas termiņš
					mg aktīvās vielas/kg kompleksās barības ar mitruma saturu 12 %			

Kategorija: organoleptiskās piedevas. Funkcionālā grupa: krāsvielas (i) vielas, kas barībai piedod krāsu vai to atjauno.

2a104	Hinolīna dzeltenais	<p><i>Piedevas sastāvs</i></p> <p>Hinolīna dzeltenais</p> <p>Hinolīna dzeltenais aprakstīts kā nātrija sāls, kas ir galvenā sastāvdaļa</p> <p><i>Aktīvās vielas raksturojums</i></p> <p>Hinolīna dzeltenā sastāvdaļas procentos:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 2-(2-hinolīl) indān-1,3-dion-disulfonāti: ≥ 80 %, — 2-(2-hinolīl) indān-1,3-dion-monosulfonāti: ≤ 11 %, — 2-(2-hinolīl) indān-1,3-dion-trisulfonāti: ≤ 7 %. <p>Ķīmiskā formula: $C_{18}H_9N Na_2O_8S_2$ (nātrija sāls)</p> <p>CAS Nr.: 8004-92-0 (galvenā sastāvdaļa)</p> <p>Hinolīna dzeltenais cietā veidā, iegūts ķīmiskā sintēzē.</p> <p>Tīrības kritēriji:</p> <p>≥ 70 % krāsvielu aprēķināts kā nātrija sāls, kalcija un kālija sāļi ≤ 30 %</p> <p><i>Analīzes metodes</i> ⁽¹⁾</p> <p>Hinolīna dzeltenā kopējā krāsvielu saturs kvantificēšanai barības piedevā un barībā: spektrofotometrija pie 411 nm (FAO JECFA monogrāfijas Nr. 1., 4. sējums)</p>	Neproduktīvie dzīvnieki	—	—	25	<ol style="list-style-type: none"> 1. Piedevas un premiksa lietošanas norādījumos norāda glabāšanas un stabilitātes nosacījumus. 2. Drošībai: lietošanas laikā jālieto elpceļu aizsarglīdzekļi, aizsargbrilles un cimdi. 	2025. gada 9. marts
-------	---------------------	--	-------------------------	---	---	----	--	---------------------

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par analīzes metodēm ir pieejama Eiropas Savienības referenču laboratorijas tīmekļa vietnē: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

KOMISIJAS REGULA (ES) 2015/245**(2015. gada 16. februāris),****ar ko attiecībā uz 2016. gada sekundāro mērķa mainīgo lielumu sarakstu par pakalpojumu pieejamību īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1177/2003 par Kopienas statistiku attiecībā uz ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. jūnija Regulu (EK) Nr. 1177/2003 par Kopienas statistiku attiecībā uz ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC) ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 15. panta 2. punkta f) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 1177/2003 tika izveidota vienota sistēma, kas vajadzīga, lai sistemātiski sagatavotu Eiropas statistiku par ienākumiem un dzīves apstākļiem. Regulas mērķis ir nodrošināt, lai būtu pieejami salīdzināmi un atjaunināti šķērsgriezuma un garengriezuma dati par ienākumiem un nabadzības līmeni un struktūru, un sociālo atstumtību valsts un Eiropas līmenī.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1177/2003 15. panta 2. punkta f) apakšpunktu katru gadu pieņem īstenošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai precizētu sekundārās mērķa jomas un mainīgos lielumus, kas minētajā gadā jāiekļauj EU-SILC šķērsgriezuma komponentā. Tāpēc jāpieņem īstenošanas pasākumi, kuros precizēti sekundārie mērķa mainīgie lielumi un to identifikatori 2016. gada modulim par pakalpojumu pieejamību.
- (3) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Eiropas Statistikas sistēmas komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Pielikumā norāda tos sekundāros mērķa mainīgos lielumus un identifikatorus 2016. gada modulim par pakalpojumu pieejamību, kuri ietilpst EU-SILC šķērsgriezuma komponentā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 16. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ OV L 165, 3.7.2003., 1. lpp.

PIELIKUMS

Šajā regulā piemēro šādas vienības, datu vākšanas metodes un atskaites periodus:

1. Vienība

Mērķa mainīgie lielumi attiecas uz dažādiem vienību veidiem.

Mainīgie lielumi, kas attiecas uz bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamību izmaksu ziņā, neapmierinātas vajadzības pēc šādiem pakalpojumiem un iemesli, kāpēc šādi pakalpojumi netiek izmantoti, formālās izglītības pieejamība izmaksu ziņā, veselības aprūpe, tādu personu esība, kurām nepieciešama mājas aprūpe, un visi mainīgie lielumi, kas saistīti ar mājās saņemto aprūpi, attiecas uz mājsaimniecības līmeni un uz mājsaimniecību kopumā.

Informācija par neapmierinātām vajadzībām pēc formālās izglītības, galveno nepiedalīšanās iemeslu formālajā izglītībā, mūžizglītību, mājas aprūpi un mājas aprūpei veltītajām stundām nedēļā ir jāsniedz par katru pašreizējo mājsaimniecības locekli vai attiecīgā gadījumā – par visiem izvēlētajiem respondentiem, kas ir 16 gadus veci un vecāki.

Mājsaimniecības respondentam par katru bērnu vecumā no 0 līdz 12 gadiem jāsniedz informācija par bērnu aprūpes apmaksu, izmaksu īpatsvaru un to, kurš par to maksā/piemaksā.

Mājsaimniecības respondentam par katru mājsaimniecības locekli jāsniedz informācija par formālo izglītību samaksāto mācību maksu, izmaksu īpatsvaru un to, kurš par to maksā/piemaksā.

2. Datu vākšanas metode

Attiecībā uz mainīgajiem lielumiem, ko piemēro mājsaimniecības līmenī, vai mainīgajiem lielumiem par katru mājsaimniecības locekli (ieskaitot mainīgos lielumus, kuri attiecas uz bērniem) datu vākšanas metode ir personiska intervija ar mājsaimniecības respondentu, ja informācija tiek sniegta mājsaimniecības līmenī.

Attiecībā uz mainīgajiem lielumiem, ko piemēro individuālajā līmenī, datu vākšanas metode ir personiska intervija ar visiem pašreizējiem mājsaimniecības locekļiem, kas ir 16 gadus veci un vecāki, vai attiecīgā gadījumā – ar katru izvēlētu respondentu.

Vecums attiecas uz vecumu ienākumu atskaites perioda beigās.

Ņemot vērā vācamās informācijas veidu, ir atļautas tikai personiskas intervijas (izņēmuma gadījumā – intervijas ar aizstājēju, ja persona īslaicīgi nav uz vietas vai nav spējīga atbildēt).

3. Atskaites periods

Mērķa mainīgie lielumi attiecas uz diviem atskaites periodu veidiem.

Pēdējie 12 mēneši: mainīgie lielumi saistībā ar neapmierinātām vajadzībām pēc formālās izglītības un galveno nepiedalīšanās iemeslu formālajā izglītībā, mūžizglītību, veselības aprūpes pakalpojumu izmantošanu un to apmaksu.

Kā parasti: visi pārējie mainīgie lielumi.

4. Datu nosūtīšana

Sekundārie mērķa mainīgie lielumi būtu jānosūta Komisijai (*Eurostat*) mājsaimniecības datu datnē (H datne), reģistra datu datnē (R datne) un personas datu datnē (P datne) pēc primārajiem mērķa mainīgajiem lielumiem.

2016. GADA MODULIS PAR PAKALPOJUMU PIEEJAMĪBU – MĒRĶA MAINĪGO LIELUMU SARAKSTS

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
Bērnu aprūpe		
RC010		<i>Izdevumi par formālās bērnu aprūpes pakalpojumiem</i>
	1	Jā
	2	Nē

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
RC010_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 4	Šim bērnam netiek izmantota formālā bērnu aprūpe
	- 5	Mājsaimniecībā nav bērnu vecumā no 0 līdz 12 gadiem
RC020		<i>Par formālās bērnu aprūpes pakalpojumiem samaksāto izdevumu īpatsvars</i>
	1	Pilna cena (pilna maksa)
	2	Samazināta cena (subsīdējusi valdība, darba devējs, privātpersona utt.)
	9	Nezina
RC020_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (RC010 = 2)
	- 4	Šim bērnam netiek izmantota formālā bērnu aprūpe
	- 5	Mājsaimniecībā nav bērnu vecumā no 0 līdz 12 gadiem
RC030		<i>Kas maksā/piemaksā par formālajiem bērnu aprūpes pakalpojumiem</i>
	1	Valdības vai pašvaldības iestādes
	2	Darba devējs
	3	Citas iestādes (piemēram, baznīca, bezpeļņas organizācijas)
	4	Privātpersonas, kas nav mājsaimniecības locekļi
	5	Cits
	9	Nezina
RC030_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (RC020 = 1)
	- 4	Šim bērnam netiek izmantota formālā bērnu aprūpe
	- 5	Mājsaimniecībā nav bērnu vecumā no 0 līdz 12 gadiem
HC040		<i>Vai var atļauties bērnu aprūpes pakalpojumus</i>
	1	Ar lielām grūtībām

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
	2	Ar grūtībām
	3	Ar nelielām grūtībām
	4	Diezgan viegli
	5	Viegli
	6	Ļoti viegli
HC040_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 4	Mājsaimniecībā nav bērnu aprūpes izdevumu
	- 5	Mājsaimniecībā nav bērnu vecumā no 0 līdz 12 gadiem
HC050		<i>Neapmierinātas vajadzības pēc oficiālās bērnu aprūpes pakalpojumiem</i>
	1	Jā
	2	Nē
HC050_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 5	Mājsaimniecībā nav bērnu vecumā no 0 līdz 12 gadiem
HC060		<i>Galvenais iemesls, kāpēc netiek (vairāk) izmantoti formālās bērnu aprūpes pakalpojumi</i>
	1	Nevar atļauties
	2	Nav pieejamas vietas
	3	Vietas ir pieejamas, taču ne tuvumā
	4	Vietas ir pieejamas, taču neder darba laiks
	5	Vietas ir pieejamas, taču pieejamo pakalpojumu kvalitāte nav apmierinoša
	6	Citi iemesli
HC060_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (HC050 = 2)
	- 5	Mājsaimniecībā nav bērnu vecumā no 0 līdz 12 gadiem
Formālā izglītība un apmācība		
RC070		<i>Mācību maksas izdevumi</i>
	1	Jā
	2	Nē

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
RC070_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 4	Persona nepiedalās formālajā izglītībā
RC080		<i>Samaksātās mācību maksas daļa</i>
	1	Pilna cena (pilna maksa)
	2	Samazināta cena (subsīdējusi valdība, darba devējs, privātpersona utt.)
	9	Nezina
RC080_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (RC070 = 2)
	- 4	Persona nepiedalās formālajā izglītībā
RC090		<i>Kas maksā mācību maksu/piemaksā par to</i>
	1	Valdības vai pašvaldības iestādes
	2	Darba devējs
	3	Citas iestādes (piemēram, baznīca, bezpeļņas organizācijas)
	4	Privātpersonas, kas nav mājsaimniecības locekļi
	5	Cits
	9	Nezina
RC090_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (RC080 = 1)
	- 4	Persona nepiedalās formālajā izglītībā
HC100		<i>Vai var atļauties formālo izglītību</i>
	1	Ar lielām grūtībām
	2	Ar grūtībām
	3	Ar nelielām grūtībām
	4	Diezgan viegli
	5	Viegli
	6	Ļoti viegli
HC100_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 4	Mājsaimniecībā nav formālās izglītības izdevumu
	- 5	Neviena persona mājsaimniecībā nepiedalās formālajā izglītībā

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
PC110	1	<i>Neapmierinātas vajadzības pēc formālās izglītības</i> Jā
	2	Nē
PC110_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 3	Attiecīgā persona nav izvēlētais respondents
	- 4	Persona patlaban piedalās formālajā izglītībā
PC120	1	<i>Galvenais iemesls, kāpēc nepiedalās formālajā izglītībā</i> Nevar atļauties
	2	Nav uzņemts kursā vai programmā
	3	Laika ierobežojumi (nodarbību saraksts, ģimenes pienākumi utt.)
	4	Nav pieejams piemērots kurss vai programma
	5	Citi iemesli
PC120_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (PC110 = 2)
	- 3	Attiecīgā persona nav izvēlētais respondents
- 4	Persona patlaban piedalās formālajā izglītībā	

Mūzikglītība

PC130	1	<i>Dalība ar vaļaspriekiem saistītā apmācībā</i> Jā
	2	Nē
PC130_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 3	Attiecīgā persona nav izvēlētais respondents
PC140	1	<i>Dalība ar profesionālo darbību saistītā apmācībā</i> Jā
	2	Nē
PC140_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 3	Attiecīgā persona nav izvēlētais respondents

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
PC150		<i>Galvenais iemesls, kāpēc nepiedalās apmācībā, kas saistīta ar profesionālo darbību</i>
	1	Nevar atļauties
	2	Nav intereses
	3	Laika ierobežojumi (nodarbību saraksts, ģimenes pienākumi utt.)
	4	Nav pieejami piemēroti kursi vai programmas
	5	Darba devējs nepiedāvā
	6	Citi iemesli
PC150_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (PC140 = 1)
	- 3	Attiecīgā persona nav izvēlētais respondents
Veselības aprūpe		
HC160		<i>Veselības aprūpes pakalpojumu izmantošana</i>
	1	Jā
	2	Nē
HC160_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
HC170		<i>Izdevumi par veselības aprūpes pakalpojumiem</i>
	1	Jā
	2	Nē
HC170_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (HC160 = 2)
HC180		<i>Vai var atļauties veselības aprūpes pakalpojumus</i>
	1	Ar lielām grūtībām
	2	Ar grūtībām
	3	Ar nelielām grūtībām
	4	Diezgan viegli
	5	Viegli
	6	Ļoti viegli
HC180_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 4	Mājsaimniecībā nav veselības aprūpes izdevumu

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
Mājas aprūpe		
HC190		<i>Tādu cilvēku esība mājsaimniecībā, kuriem nepieciešama palīdzība ilgstošas fiziskas vai garīgas kaites, invaliditātes vai vecuma dēļ</i>
	1	Jā
	2	Nē
HC190_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
HC200		<i>Saņemta profesionālā mājas aprūpe</i>
	1	Jā
	2	Nē
HC200_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (HC190 = 2)
HC210		<i>Cik stundu nedēļā saņemta profesionālā mājas aprūpe</i>
	1	Mazāk nekā 10 stundu nedēļā
	2	Vismaz 10, bet mazāk nekā 20 stundu nedēļā
	3	20 stundu nedēļā vai vairāk
HC210_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (HC200 = 2)
HC220		<i>Samaksa par profesionālo mājas aprūpi</i>
	1	Jā
	2	Nē
HC220_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (HC200 = 2)
HC230		<i>Vai var atļauties profesionālās mājas aprūpes pakalpojumus</i>
	1	Ar lielām grūtībām
	2	Ar grūtībām
	3	Ar nelielām grūtībām
	4	Diezgan viegli
	5	Viegli
6	Ļoti viegli	

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
HC230_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (HC220 = 2)
HC240		<i>Neapmierinātas vajadzības pēc profesionālās mājas aprūpes</i>
	1 2	Jā Nē
HC240_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (HC190 = 2)
HC250		<i>Galvenais iemesls, kāpēc nesāņem (vairāk) profesionālās mājas aprūpes pakalpojumus</i>
	1	Nevar atļauties
	2	Persona, kam šie pakalpojumi vajadzīgi, nevēlas
	3	Šādi aprūpes pakalpojumi nav pieejami
	4	Pieejamo pakalpojumu kvalitāte nav apmierinoša
5	Citi iemesli	
HC250_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (HC240 = 2)
PC260		<i>Nodrošinātā aprūpe vai palīdzība</i>
	1	Jā – tikai mājsaimniecības locekļiem
	2	Jā – tikai personām, kas nav mājsaimniecības locekļi
	3	Jā – mājsaimniecības locekļiem un personām, kas nav mājsaimniecības locekļi
4	Nē	
PC260_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 3	Attiecīgā persona nav izvēlētais respondents
PC270		<i>Cik stundu nedēļā saņemta aprūpe vai palīdzība</i>
	1	Mazāk nekā 10 stundu nedēļā
	2	Vismaz 10, bet mazāk nekā 20 stundu nedēļā
3	20 stundu nedēļā vai vairāk	

Mainīgā lieluma identifikators	Vērtības	Mērķa mainīgais lielums
PC270_F	1	Aizpildīts
	- 1	Trūkst
	- 2	Nepiemēro (PC260 = 4)
	- 3	Attiecīgā persona nav izvēlētais respondents

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2015/246**(2015. gada 16. februāris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 16. februārī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OVL 347, 20.12.2013., 671. lpp.⁽²⁾ OVL 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods (1)	Standarta importa vērtība	
0702 00 00	EG	116,3	
	IL	91,3	
	MA	80,6	
	TR	115,4	
	ZZ	100,9	
0707 00 05	EG	191,6	
	TR	192,8	
	ZZ	192,2	
0709 91 00	EG	57,5	
	ZZ	57,5	
0709 93 10	MA	209,2	
	TR	237,0	
	ZZ	223,1	
0805 10 20	EG	46,6	
	IL	70,1	
	MA	45,5	
	TN	56,7	
	TR	67,4	
	ZZ	57,3	
0805 20 10	IL	132,6	
	MA	109,8	
	ZZ	121,2	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	93,4	
	IL	144,6	
	JM	116,6	
	MA	119,3	
	TR	79,0	
	ZZ	110,6	
	0805 50 10	TR	61,5
		ZZ	61,5
0808 10 80	BR	68,8	
	CL	94,6	
	CN	119,5	
	MK	22,6	
	US	191,8	
	ZZ	99,5	

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0808 30 90	CL	184,9
	ZA	115,2
	ZZ	150,1

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas 2012. gada 27. novembra Regulā (ES) Nr. 1106/2012, ar ko attiecībā uz valstu un teritoriju nomenklatūras atjaunināšanu īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 471/2009 par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm (OV L 328, 28.11.2012., 7. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

LĒMUMI

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJAS LĒMUMS (KĀDP) 2015/247

(2015. gada 10. februāris)

par Eiropas Savienības Policijas misijas Afganistānā (EUPOL AFGHANISTAN) misijas vadītāja iecelšanu (EUPOL AFGHANISTAN/1/2015)

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 38. panta trešo daļu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2010/279/KĀDP (2010. gada 18. maijs) par Eiropas Savienības Policijas misiju Afganistānā (EUPOL AFGHANISTAN) ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 10. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ievērojot Lēmuma 2010/279/KĀDP 10. panta 1. punktu, Padome saskaņā ar Līguma 38. panta trešo daļu pilnvaroja Politikas un drošības komiteju pieņemt attiecīgus lēmumus, lai veiktu misijas EUPOL AFGHANISTAN politisku kontroli un dotu tai stratēģiskus norādījumus, tostarp pieņemt lēmumu par misijas vadītāja iecelšanu.
- (2) Padome 2014. gada 17. decembrī pieņēma Lēmumu 2014/922/KĀDP ⁽²⁾, ar ko EUPOL AFGHANISTAN pagarina līdz 2016. gada 31. decembrim.
- (3) Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos ir ieteikusi par EUPOL AFGHANISTAN misijas vadītāju no 2015. gada 16. februāra līdz 2015. gada 31. decembrim iecelt *Pia STJERNVALL* kundzi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo *Pia STJERNVALL* kundze tiek iecelta par EUPOL AFGHANISTAN misijas vadītāju no 2015. gada 16. februāra līdz 2015. gada 31. decembrim.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2015. gada 10. februārī

Politikas un drošības komitejas vārdā –
priekšsēdētājs
W. STEVENS

⁽¹⁾ OVL 123, 19.5.2010., 4. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2014/922/KĀDP (2014. gada 17. decembris), ar ko groza un pagarina Lēmumu 2010/279/KĀDP par Eiropas Savienības Policijas misiju Afganistānā (EUPOL AFGHANISTAN) (OVL 363, 18.12.2014., 152. lpp.).

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2015/248**(2014. gada 15. oktobris)****par Slovēkijas Republikas īstenotajiem pasākumiem SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) attiecībā uz Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) un Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP)***(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 7277)***(Autentisks ir tikai teksts slovēku valodā)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (turpmāk "LESD") un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt piezīmes saskaņā ar iepriekš minētajiem nosacījumiem ⁽¹⁾,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Komisija 2007. gada 2. aprīlī saņēma sūdzību no privātas veselības apdrošināšanas sabiedrības *Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s.* (*Dôvera* jeb "sūdzības iesniedzējs") par iespējamu valsts atbalstu valsts veselības apdrošināšanas sabiedrībai *Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP)*, kas sniegts, 2006. gada 26. janvārī palielinot SZP reģistrēto kapitālu par SKK 450 miljoniem (aptuveni EUR 15 miljoniem).
- (2) Komisija 2009. gada 21. augustā nosūtīja Slovēkijas Republikai pieprasījumu sniegt informāciju. Pēc atbildes sagatavošanas termiņa pagarināšanas Slovēkijas iestādes sniedza pieprasīto informāciju 2009. gada 24. septembra vēstulē.
- (3) Komisija 2010. gada 26. februāra vēstulē pieprasīja Slovēkijas Republikas iestādēm sniegt papildu informāciju par šiem kapitāla ieguldījumiem un vēlējās saņemt skaidrojumu par Slovēkijas Risku izlīdzināšanas sistēmu (RIS), kas ir vēl viens pasākums, kuru, iespējams, varētu klasificēt kā valsts atbalstu. Slovēkijas iestādes 2010. gada 25. marta vēstulē lūdza pagarināt šīs atbildes sniegšanai noteikto termiņu, un Komisija, nosūtot vēstuli 2010. gada 31. martā, tam piekrita. Pēc tam, kad Komisija 2010. gada 16. jūnijā atgādināja Slovēkijas Republikas iestādēm par informācijas sniegšanu, tās reaģēja uz šo aicinājumu, nosūtot vēstuli 2010. gada 9. jūlijā. Pēc Komisijas 2010. gada 4. novembra vēstulē izteiktā pieprasījuma Slovēkijas Republikas iestādes 2010. gada 3. decembrī iesniedza minētās atbildes nekonfidenciālo versiju.
- (4) SZP 2010. gada 1. janvārī apvienojās ar citu Slovēkijas valsts veselības apdrošinātāju *Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP)*. No 1998. gada līdz vismaz 2005. gadam šīs divas valsts akciju sabiedrības saņēma citu veselības apdrošināšanas sabiedrību apdrošināšanas portfeļus.
- (5) Divās sanāsmēs, kurās piedalījās Komisijas un *Dôvera* pārstāvji un kuras notika 2010. gada 10. oktobrī un 2011. gada 15. martā, tika apspriests sūdzības priekšmets un veselības apdrošināšanas nozares darbība Slovēkijā. *Dôvera* 2011. gada 15. jūlijā nosūtītajos dokumentos sniedza papildu informāciju par veselības apdrošināšanas nozares iezīmēm Slovēkijā un paplašināja savas sūdzības darbības jomu, iekļaujot trīs jaunus pasākumus, kas, iespējams, sniegti par labu SZP un VZP: i) SZP parāda dzēšana, ko laikposmā no 2004. gada līdz 2005. gadam divos maksājumos – EUR 52,7 miljonu un EUR 28 miljonu apmērā – veica valsts uzņēmums *Veritel' a. s.*; ii) subsīdija EUR 7,6 miljonu apmērā, ko 2006. gadā Veselības ministrija piešķīra SZP, un iii) valsts finansēts kapitāla palielinājums EUR 65,1 miliona apmērā, kas 2010. gada 1. janvārī piešķirts VZP. Tāpēc Komisija aicināja Slovēkijas iestādes iesniegt piezīmes par papildināto sūdzību, kurā iekļauti jaunie apgalvojumi. Pēc atbildes sagatavošanas termiņa pagarināšanas Slovēkijas iestādes 2011. gada 11. novembra vēstulē iesniedza savas piezīmes.

⁽¹⁾ OVC 278, 26.9.2013., 28. lpp.

- (6) Pēc 2011. gada 15. decembra sanāksmes ar Komisijas dienestiem *Dôvera* 2012. gada 16. janvāra vēstulē sniedza papildu informāciju par valsts veselības apdrošināšanas nozares iezīmēm.
- (7) Ar 2013. gada 2. jūlija vēstuli Komisija informēja Slovērijas Republiku, ka tā ir nolēmusi sākt formālu izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta Līguma 108. panta 2. punktā ("lēmums par procedūras sākšanu"). Lēmums par procedūras sākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (^(?)), un tajā ieinteresētās personas tika aicinātas sniegt piezīmes.
- (8) Slovērijas iestādes 2013. gada 24. jūlija vēstulē lūdza pagarināt termiņu, kas bija noteikts piezīmju sniegšanai par lēmumu sākt izmeklēšanas procedūru, un Komisija 2013. gada 30. jūlija vēstulē tam piekrita. Nosūtot vēstuli 2013. gada 27. augustā, Slovērijas Republika iesniedza savus apsvērumus par lēmumu sākt izmeklēšanas procedūru.
- (9) Komisija saņēma piezīmes par lēmumu sākt procedūru no piecām trešām personām – no Ekonomisko un sociālo reformu institūta (*INEKO*) 2013. gada 15. oktobra vēstulē, no *Union zdravotná poisťovňa, a. s.* (veselības apdrošināšanas sabiedrības *Union*) 2013. gada 25. oktobra vēstulē, no Veselības politikas institūta (*Health Policy Institute – HPI*) 2013. gada 28. oktobra vēstulē, no *Združenie zdravotných poisťovní SR (ZZP, Slovērijas veselības apdrošināšanas sabiedrību asociācija)* 2013. gada 28. oktobra vēstulē un no *Dôvera* 2013. gada 11. novembra vēstulē.
- (10) Slovērijas iestādēm šīs piezīmes tika nosūtītas divās vēstulēs – 2013. gada 20. novembra un 20. decembra vēstulē. Slovērijas iestādes 2013. gada 20. decembrī lūdza līdz 2014. gada 31. janvārim pagarināt termiņu atbildes sniegšanai uz minētajām piezīmēm, un Komisija tajā pašā dienā tam piekrita. Uz trešo personu iesniegtajām piezīmēm saistībā ar lēmumu par procedūras sākšanu Slovērijas iestādes atbildēja 2014. gada 29. janvāra vēstulē.
- (11) 2014. gada 2. aprīlī notika sanāksme, kurā piedalījās pārstāvji no Komisijas dienestiem un Slovērijas iestādēm.
- (12) Komisija 2014. gada 11. aprīlī un 2014. gada 25. augustā nosūtīja papildu pieprasījumus sniegt informāciju, uz kuriem Slovērijas iestādes atbildēja, nosūtot vēstules attiecīgi 2014. gada 15. maijā un 2014. gada 27. augustā.

2. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

2.1. SLOVĀKIJAS OBLIGĀTĀS VESELĪBAS APDROŠINĀŠANAS SISTĒMAS ATTĪSTĪBA

- (13) Slovērija 1994. gadā pārgāja no sistēmas, kurā darbojās viena valsts apdrošināšanas sabiedrība, uz plurālistisku modeli, kura ietvaros varēja darboties gan valsts, gan privātas struktūras. Līdz ar padziļinātu reformu saistībā ar Likumiem Nr. 581/2004 un Nr. 580/2004, kas stājās spēkā 2005. gada 1. janvārī, – 2005. gada reforma – tika grozīti noteikumi par savākto veselības apdrošināšanas iemaksu pārdali un mainīta visu apdrošināšanas uzņēmumu (gan valsts, gan privāto) juridiskā forma no juridiskām personām *sui generis* uz reģistrētām akciju sabiedrībām (t. i., uz peļņu orientētām akciju sabiedrībām, kas ir privāto tiesību subjekts). Tika nodibināta neatkarīga regulatīva iestāde, Slovērijas Veselības uzraudzības iestāde (VUI), kuras uzdevums bija izsniegt darbības licences un uzraudzīt apdrošināšanas sabiedrību atbilstību piemērojamiem normatīvajiem aktiem. Būtībā šīs reformas bija paredzētas, lai uzlabotu pieejamo resursu izmantošanas efektivitāti un veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas kvalitāti (^(?)).
- (14) Slovērijā visas veselības apdrošināšanas sabiedrības – gan valsts, gan privātās – nodrošina Slovērijas iedzīvotājiem obligātās veselības apdrošināšanas pakalpojumus (^(*)). Likumā Nr. 580/2004 paredzēta iespēja – papildus obligātās veselības apdrošināšanas pabalsta pamatpaketei sniegt arī individuālus veselības apdrošināšanas pakalpojumus –

(?) Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

(*) Sk. arī 2004. gada ziņojumu: *Hlavačka S., Wágner R., Riesberg A. "Health care systems in transition: Slovakia"* (6. sēj., Nr. 10, 2004.), 36. un turpmākās lpp., izdevis Eiropas Veselības sistēmu un politikas novērošanas centrs (pieejams tīmekļa vietnē http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0007/95938/E85396.pdf), jo īpaši 99. lpp.

(*) Saskaņā ar Likuma Nr. 580/2004 3. pantu fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo Slovērijas Republikā, jābūt apdrošinātai atbilstīgi valsts veselības apdrošināšanas sistēmas prasībām. Šajā likumā ir paredzēti izņēmumi, taču tie attiecas tikai uz tām personām, kurām veselības apdrošināšanas līgums ir noslēgts citā valstī. Minētajā 3. pantā ir noteikts arī tas, kurām personām ir jābūt apdrošinātām atbilstīgi valsts veselības apdrošināšanas sistēmas prasībām, pat ja tās pastāvīgi nedzīvo Slovērijas Republikā. Šajā lēmumā termins "Slovērijas iedzīvotājs" attiecas uz visām personām, kuras attiecīgi pieder pie tām kategorijām, kas ir jāapdrošina atbilstīgi valsts veselības apdrošināšanas sistēmas prasībām.

joprojām tiek izmantota minimāli to vispārējo veselības aprūpes pabalstu dēļ, kurus sedz obligātā sistēma ⁽⁵⁾. Turklāt 2005. gadā ar tiesību aktu tika paredzēta iespēja, ka visas veselības apdrošināšanas sabiedrības var sniegt brīvprātīgas veselības apdrošināšanas pakalpojumus personām, uz kurām neattiecas obligātā veselības apdrošināšana ⁽⁶⁾.

- (15) 2007. gadā tika izdots Likums Nr. 530/2007, ar ko tika grozīts Likums Nr. 581/2004 un apdrošināšanas sabiedrībām, kas aktīvi darbojas obligātās veselības apdrošināšanas sektorā, no 2008. gada 1. janvāra tika liegts izmaksāt peļņu dividenžu veidā, uzliekot pienākumu gūto peļņu atkārtoti ieguldīt Slovākijas veselības aprūpes sistēmā. Tādēļ veselības apdrošināšanas sabiedrībām no 2008. gada janvāra bija vispār liegts sadalīt peļņu. Tomēr 2011. gada 26. janvārī Slovākijas Konstitucionālā tiesa atzina, ka peļņas sadales aizliegums nav saderīgs ar vairākiem Slovākijas Konstitūcijas noteikumiem. Ņemot vērā šo spriedumu, Slovākijas iestādes 2011. gada jūlijā pieņēma Likumu Nr. 250/2011, ar ko grozīja Likumu Nr. 530/2007, lai atkal ļautu veselības apdrošinātājiem sadalīt (saviem akcionāriem) no obligātās veselības apdrošināšanas darbībām gūto peļņu, ievērojot konkrētus nosacījumus ⁽⁷⁾. Šo tiesību aktu grozījumu dēļ Komisija 2011. gada decembrī slēdza pārkāpuma procedūru attiecībā uz peļņas izmaksas ierobežojumu ⁽⁸⁾.
- (16) Slovākijas iestādes 2012. gada 31. oktobrī apstiprināja projekta plānu, kurā bija paredzēts Slovākijas Republikā izveidot vienotu obligātās veselības apdrošināšanas bezpeļņas sistēmu, ko varētu ieviest, brīvprātīgi iegādājoties (līdz 2014. gada 1. janvārim) privātās veselības apdrošināšanas sabiedrības vai atsavinot tās (līdz 2014. gada 1. jūlijam), lai izveidotu vienu vienīgu (valsts) veselības apdrošināšanas sabiedrību ⁽⁹⁾. Taču laikā, kad tika pieņemts šis lēmums, neviens iepriekš minētā projekta plāna posms vēl nebija īstenots ⁽¹⁰⁾.

2.2. VESELĪBAS APDROŠINĀTĀJI SLOVĀKIJĀ

- (17) Slovākijas tiesību aktos ir definēts, ka veselības apdrošināšanas sabiedrība ir valsts akciju sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir reģistrēta Slovākijas Republikā un kura ir izveidota, lai sniegtu valsts obligātās veselības apdrošināšanas pakalpojumus atbilstīgi VUI piešķirtai atļaujai.
- (18) Slovākijas iedzīvotāji var iegādāties obligātās veselības apdrošināšanas paketi, pēc izvēles noslēdzot līgumu ar jebkuru no šiem trim apdrošinātājiem:
- Slovākijas valsts akciju sabiedrība VZP, kas dibināta 2005. gada 1. jūlijā. Tā tika izveidota, pārveidojot valsts uzņēmumu VszP, kas dibināts 1994. gada 1. novembrī saskaņā ar Likumu Nr. 273/1994 kā Veselības apdrošināšanas fonda administrācijas Valsts apdrošināšanas sabiedrības (*Národná poisťovňa*) tiesību pārņēmējs. VZP 2010. gada 1. janvārī saskaņā ar Likumu Nr. 533/2009 tika apvienota ar valsts sabiedrību SZP (tāpēc šī kopīgā struktūra turpmāk attiecīgā gadījumā tiks minēta kā "SZP/VZP"). Slovākijas Republika ir vienīgais VZP akcionārs;
  - privātā akciju sabiedrība *Dôvera* (tās galvenais akcionārs ir Centrāleiropas finanšu grupa PENTA). *Dôvera* tika dibināta 2005. gada 1. oktobrī, un 2009. gada 31. decembrī tā tika apvienota ar citu privātu Slovākijas veselības apdrošināšanas sabiedrību – *Apollo*. Šī apvienotā struktūra 2010. gadā bija lielākā privātā veselības apdrošināšanas sabiedrība Slovākijā;
  - privātā veselības apdrošināšanas akciju sabiedrība *Union*, kas tika dibināta 2006. gada 9. martā un kas ir Nīderlandē reģistrētās *Achmea* grupas (iepriekš *Eureko*) dalībniece.

⁽⁵⁾ Sk. arī 2011. gada ziņojumu: Szalay T., Pažitný P., Szalayová A., Frisová S., Morvay K., Petrovič M. un van Ginneken E., "Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition" (13. sēj., Nr. 2, 2011.), izdevis Eiropas Veselības sistēmu un politikas novērošanas centrs (pieejams tīmekļa vietnē http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/e94972.pdf), 78. lpp.

⁽⁶⁾ Likums Nr. 352/2005, t. i., attiecībā uz cilvēkiem, kuriem nav pastāvīgas dzīvesvietas un kuri nav nodarbināti Slovākijā, kā arī attiecībā uz cilvēkiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Slovākijā, taču viņu veselības apdrošināšana ir veikta ārvalstīs. Saskaņā ar atbildi, ko Slovākijas iestādes sniedza saistībā ar lēmumu par procedūras sākšanu, ar Likumu Nr. 121/2010 šī brīvprātīgās apdrošināšanas iespēja no 2010. gada 1. maija tika atcelta.

⁽⁷⁾ Šie nosacījumi ir: 1) peļņas obligāta izmantošana rezerves – līdz pat 20 % no reģistrētā un samaksātā kapitāla – izveidei (rezerves fondu drīkst izmantot tikai zaudējumu segšanai) un 2) tehnisku rezervju obligāta izveide, lai varētu samaksāt par gaidīšanas sarakstos iekļauto apdrošināto personu plānveida veselības aprūpi.

⁽⁸⁾ Pārkāpuma procedūra Nr. 2008/4268, saistībā ar kuru Eiropas Komisija nosūtīja Slovākijas valdībai oficiālu brīdinājuma vēstuli atbilstīgi iekšējā tirgus noteikumiem, norādot, ka aizliegums veselības apdrošināšanas sabiedrībām brīvi rīkoties ar jebkādu peļņu, kas gūta, sniedzot valsts veselības apdrošināšanas pakalpojumus Slovākijā atbilstīgi Likuma Nr. 581/2004 15. panta 6. punktam, ir nepamatots Līguma 63. pantā garantētās kapitāla aprites brīvības ierobežojums.

⁽⁹⁾ Pastāvīgā šķīrējtiesa nesen norādīja, ka attiecībā uz šiem plāniem Nīderlandes uzņēmuma *Achmea* (veselības apdrošināšanas sabiedrības *Union* īpašnieks) prasību izskatīšana nav tās jurisdikcijā. Sk. Pastāvīgās šķīrējtiesas 2014. gada 24. maija spriedumu lietā Nr. 2013-12 *Achmea/Slovākijas Republika*, kas pieejams tīmekļa vietnē: <http://news.achmea.nl/achmea-discloses-awards-of-arbitration-tribunals/>.

⁽¹⁰⁾ Sk. http://spectator.sme.sk/articles/view/54162/3/achmea_loses_against_slovakia.html.

- (19) Turpmāk dotajā tabulā ir norādītas to apdrošināšanas sabiedrību tirgus daļu izmaiņas, kas veica obligāto veselības apdrošināšanu Slovērijas Republikā laikposmā no 2008. gada līdz 2013. gadam ⁽¹⁾.

Gads	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.	2013. ⁽¹⁾
Apdrošināšanas sabiedrības	Apdrošināto personu skaits (%)					
VZP	55,4	55,0	66,74	65,79	64,4	64,09
SZP	13,6	12,0	2010. gads: SZP apvienojas ar VZP			
Apollo	8,4	10,0	2010. gads: Apollo apvienojas ar Dóvera			
Dóvera	16,2	16,0	26,37	26,8	27,75	27,49
Union	6,4	7,0	6,89	7,41	7,85	8,42

⁽¹⁾ Sk. arī 37. punktu Pastāvīgās šķīrējtiesas 2014. gada 24. maija spriedumā lietā Nr. 2013-12 *Achmea/Slovākijas Republika* (sk. iepriekš 9. zemsvītras piezīmi).

- (20) Visas veselības apdrošināšanas sabiedrības ir akciju sabiedrības, turklāt īpašumtiesību regulējumā ir paredzēts, ka akcionāri var būt gan valsts, gan privātais sektors. Visām veselības apdrošināšanas sabiedrībām ir jāievēro konkrēti maksātspējas kritēriji. Saskaņā ar stingriem budžeta ierobežojumiem tās ir pilnībā atbildīgas par finanšu deficītu. Kā privātas akciju sabiedrības, kas dibinātas atbilstīgi vispārējām uzņēmumu tiesībām, veselības apdrošināšanas sabiedrības autonomi pārvalda savas darbības un veselības aprūpes izmaksas.
- (21) Veselības apdrošināšanas sabiedrības var gūt un gūst peļņu ⁽¹²⁾. Apdrošināšanas sabiedrību ieņēmumi Slovērijā tiek gūti no apdrošināšanas iemaksām, valsts budžeta (no ekonomiski neaktīvu personu vārdā veiktām iemaksām un subsīdijām veselības aprūpes pakalpojumu izmaksu pieauguma segšanai), ienākumiem no īpašuma, dāvanām, kā arī no citiem ienākumiem. Veselības apdrošināšanas sabiedrības peļņu var gūt, piemēram, uzlabojot savu pārvaldības sistēmu un noslēdzot izdevīgus līgumus ar veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem.

2.3. SLOVĀKIJAS OBLIGĀTĀS VESELĪBAS APDROŠINĀŠANAS NOZARES GALVENĀS IEZĪMES

2.3.1. Sociālais mērķis un sabiedrības intereses

- (22) Slovērijas obligātā veselības apdrošināšanas sistēma īsteno sociālu mērķi, t. i., tā ļauj nodrošināt veselības aprūpi un uzturēt dzīvotspējīgu veselības apdrošināšanas sistēmu. Iedzīvotājiem ir tiesības uz veselības apdrošināšanu, un Slovērijas pastāvīgajiem iedzīvotājiem ir pienākums apdrošināties ⁽¹³⁾. Nodrošināt tiesības uz bezmaksas veselības aprūpi, kas pamatojas uz veselības apdrošināšanu, ir Slovērijas Republikas konstitucionāls pienākums ⁽¹⁴⁾. Kā norāda Slovērijas iestādes, tiek uzskatīts, ka, veicot obligāto veselības apdrošināšanu Slovērijas Republikā, veselības apdrošināšanas sabiedrības valsts vārdā pilda konstitucionālu pienākumu, proti, nodrošina Slovērijas pastāvīgo iedzīvotāju veselības apdrošināšanu, pārvaldot obligātās veselības apdrošināšanas sistēmu Slovērijā. Saskaņā ar likumu Slovērijas Republika ir atbildīga par veselības aprūpes sistēmas finansēšanu un veselības aprūpes nozares zaudējumu segšanu ⁽¹⁵⁾. Atbilstīgi 2. pantam Likumā Nr. 580/2004 par veselības apdrošināšanu valsts obligātās veselības apdrošināšanas pakalpojumu sniegšana ir darbība sabiedrības interesēs, kuras īstenošanai tiek pārvaldīti publiskie līdzekļi.

⁽¹¹⁾ Datus par 2011. – 2013. gadu norādīja sūdzības iesniedzējs savās piezīmēs saistībā ar lēmumu par procedūras sākšanu.

⁽¹²⁾ Lēmuma par procedūras sākšanu 23. un 24. apsvērumus.

⁽¹³⁾ Likumā ir paredzēts pienākums apdrošināties visām definētajām personām (Likuma Nr. 580/2004 3. pants). Visiem likumā definētajiem iedzīvotājiem ir juridiski saistošs pienākums maksāt valsts veselības apdrošināšanas iemaksas (Likuma Nr. 580/2004 11. pants). Iemaksu neveikšana tiek klasificēta kā noziedzīgs nodarījums.

⁽¹⁴⁾ Slovērijas Republikas Konstitūcijas 40. pantā cita starpā pie konstitucionāli garantētām "pamattiesībām un pamatbrīvībām" ir paredzēts: "Ikvienam ir tiesības uz veselības aizsardzību. Pamatojoties uz veselības apdrošināšanu, iedzīvotājiem ir tiesības uz bezmaksas veselības aprūpi un medicīniskām precēm atbilstīgi likumā noteiktiem nosacījumiem."

⁽¹⁵⁾ Konkrētāk, saistībā ar 2004. gadā pieņemtajiem tiesību aktu grozījumiem Slovērijas Republika dzēsa iepriekš veselības aprūpes nozarē radušos parādus gandrīz EUR 1 miljarda vērtībā, tostarp privātu veselības apdrošināšanas uzņēmumu parādus (saskaņā ar informāciju, ko Slovērijas iestādes sniedza Komisijai 2010. gada 9. jūlijā).

2.3.2. Obligāta dalība, brīva pievienošanās un kopīgi tarifi

- (23) Saskaņā ar Likuma Nr. 580/2004 un Likuma Nr. 581/2004 noteikumiem vairumam Slovērijas Republikas iedzīvotāju ir obligāti jāpiedalās Slovērijas valsts veselības apdrošināšanas programmā⁽¹⁶⁾. Obligātā veselības apdrošināšana Slovērijā attiecas arī uz personām, kuras līdz 2010. gada 30. aprīlim bija apdrošinātas saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71⁽¹⁷⁾ un no 2010. gada 1. maija – saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004⁽¹⁸⁾.
- (24) Apdrošinātām personām ir tiesības izvēlēties veselības apdrošināšanas sabiedrību pēc savas izvēles un reizi gadā to mainīt. Atbilstīgi pienākumam nodrošināt brīvu pievienošanos un kopīgu tarifi principam veselības apdrošināšanas sabiedrībām Slovērijā ir juridisks pienākums iekļaut savā apdrošināšanas sistēmā ikvienu Slovērijas iedzīvotāju, kurš to pieprasa, ja viņš/viņa atbilst tiesiskajām prasībām, kas noteiktas attiecībā uz veselības apdrošināšanu Slovērijā. Jo īpaši veselības apdrošināšanas sabiedrības nedrīkst atteikties apdrošināt personu vecuma, veselības stāvokļa vai slimības risku dēļ⁽¹⁹⁾, un tām ir jāpiedāvā pamata veselības apdrošināšana visām personām par vienu un to pašu cenu neatkarīgi no šiem faktoriem.
- (25) Tāpēc Slovērijas veselības apdrošināšanas sistēmā ir iekļauta arī tiesiska struktūra taisnīgai riska sadalei starp veselības apdrošināšanas sabiedrībām, izmantojot Risku izlīdzināšanas sistēmu (RIS). Atbilstīgi RIS⁽²⁰⁾ veselības apdrošināšanas sabiedrības, kas apdrošina personas, kuras ir saistītas ar lielāku risku, saņem līdzekļus no apdrošināšanas sabiedrībām, kuru portfelis ir saistīts ar mazāku risku, t. i., katru mēnesi un katru gadu veicot iemaksu pārdali un pārskaitījumu administrēšanu⁽²¹⁾.

2.3.3. Pabalsti un ar ienākumiem saistītas iemaksas

- (26) Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas pamatā ir obligāto iemaksu sistēma. Iemaksu likmes tiek noteiktas ar likumu un ir proporcionālas apdrošinātās personas ienākumiem (līdzīgi kā nodoklis, ar ko tiek aplūkts ienākums), nevis pamatojas uz risku, kas saistīts ar apdrošināto personu (piemēram, ar apdrošinātās personas vecumu vai veselības stāvokli). Šīs iemaksas, kuras Slovērijas iestādes uzskata par publisko līdzekļu daļu, tiek iekasētas no: 1) darba ņēmējiem un darba devējiem; 2) pašnodarbinātām personām; 3) brīvprātīgajiem bezdarbniekiem; 4) valsts (attiecībā uz "valsts apdrošinātām personām", t. i., galvenokārt ekonomiski neaktīvu personu grupu) un 5) dividenžu maksātājiem.
- (27) Visām apdrošinātajām personām tiek garantēts vienāds pabalstu pamatlīmenis ("pabalsta pamatpakete"). Starp sistēmā veikto iemaksu apmēru un saņemtajiem pabalstiem⁽²²⁾ nepastāv tieša saikne. Medicīniskie pakalpojumi, kurus sedz obligātā veselības apdrošināšana, tiek sniegti neatkarīgi no apdrošinātās personas veiktajām iemaksām.
- (28) Obligātās veselības apdrošināšanas pabalsta pamatpakete sedz gandrīz visas veselības aprūpes procedūras, kas tiek veiktas Slovērijas Republikā, proti, izmantojot šo paketi, tiek sniegta pilnīga veselības aprūpe. Pašlaik pabalsta pamatpakete ikvienam dod tiesības uz bezmaksas veselības aprūpi, kurā nav iekļautas tikai dažas procedūras (piemēram, kosmētiskā ķirurģija), un daļēji tiek segti arī maksājumi par medikamentiem, SPA procedūrām un atsevišķiem ar veselības aprūpi saistītiem pakalpojumiem (piem., neatliekamo palīdzību). Pabalsta pamatpaketi var sašaurināt vai paplašināt ar valdības dekrētu (neapsprīžot šo jautājumu parlamentā). Tā kā Slovērijas Konstitūcija garantē katram pilsonim veselības aprūpi obligātās veselības apdrošināšanas sistēmas ietvaros saskaņā ar likumā paredzētiem nosacījumiem, apdrošināšanas sabiedrības nevar ietekmēt ne pabalsta grozu, ne pabalsta pamatpaketes seguma vai prēmiju lielumu, jo tas tiek noteikts ar likumu.
- (29) Slovērijas veselības apdrošināšanas sabiedrības pēc savas izvēles pabalsta pamatpaketei var pievienot un pievieno dažādas papildu iespējas (pabalstus), kas sedz pamatpaketē neiekļautus pakalpojumus, kurus apdrošinātāji sniedz saviem klientiem bez maksas, iekļaujot tos tajā pašā veselības aprūpes paketē atbilstīgi obligātās veselības apdrošināšanas nosacījumiem. Piemēram, no pieejamās informācijas izriet, ka veselības apdrošināšanas sabiedrības var izlemt, vai tās pašas obligātās veselības apdrošināšanas paketes ietvaros nodrošināt papildu segumu konkrētām papildprocedūrām un profilaktiskajai ārstēšanai. Šie papildu pabalsti atšķiras no individuālajiem veselības apdrošināšanas pakalpojumiem, kas var tikt piedāvāti par maksu.

⁽¹⁶⁾ Sk. 4. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁷⁾ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Sk. arī Likuma Nr. 580/2004 6. panta 9. punktu.

⁽²⁰⁾ Likuma Nr. 580/2004 3. daļa.

⁽²¹⁾ Sk. 45., 46. un 47. apsvērumu.

⁽²²⁾ Sk. Likumu Nr. 577/2004.

2.3.4. Veselības aprūpes pakalpojumu un to sniedzēju atlase

- (30) Veselības apdrošināšanas sabiedrības drīkst izraudzīties veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējus un apspriest līguma nosacījumus ar ārstiem un atsevišķām slimnīcām. Tādējādi veselības apdrošināšanas sabiedrības slēdz līgumus ar atsevišķiem veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem; šie līgumi tiek slēgti neatkarīgi cits no cita, un konkrēts veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējs var noslēgt līgumu ar visām vai tikai dažām veselības apdrošināšanas sabiedrībām un otrādi. Veselības apdrošināšanas sabiedrības atlīdzina izdevumus par pakalpojumiem, ko sniedz gan valsts, gan privātie veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēji.
- (31) Lai nodrošinātu piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem ģeogrāfiskā ziņā un ietekmētu kapacitātes plānošanu, valdība ir noteikusi prasību par obligāta tīkla izveidi. Ar likumu ir paredzēts, ka, nodrošinot obligāto veselības apdrošināšanu, veselības apdrošināšanas sabiedrībām ir jānoslēdz līgumi ar slimnīcām, kas ir iekļautas obligātajā slimnīcu tīklā. Katra veselības apdrošināšanas sabiedrība izveido savu tīklu un uzlabo obligāto tīklu, selektīvi noslēdzot līgumus ar papildu slimnīcām un citiem veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem. Tādējādi veselības aprūpes pakalpojumus, ko nodrošina šīs slimnīcas un/vai citi veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēji un kas ir iekļauti obligātās veselības apdrošināšanas segumā, veselības apdrošinātājs sedz apdrošināto personu labā. Veselības apdrošināšanas sabiedrībām ir dota zināma rīcības brīvība sarunās ar slimnīcām par apdrošinātajām personām sniegto veselības aprūpes pakalpojumu cenu un kvalitāti.

2.3.5. Tiesiskais regulējums

- (32) Slovērijas Republikā obligātās veselības apdrošināšanas sistēma tiek regulēta ar īpašiem noteikumiem ⁽²³⁾. Saskaņā ar likumu visām veselības apdrošināšanas sabiedrībām, kas nodrošina obligāto veselības apdrošināšanu, ir vienāds statuss, tiesības un pienākumi. Visām veselības apdrošināšanas sabiedrībām ir jābūt dibinātām ar mērķi sniegt valsts veselības apdrošināšanas pakalpojumus, un tās drīkst veikt tikai Likuma Nr. 581/2004 6. punktā minētās darbības. To veselības apdrošināšanas sabiedrību darbības, kas pārvalda obligātās veselības apdrošināšanas sistēmu, ir pakļautas vispārējai valsts kontrolei, ko veic regulatīvā iestāde – VUI –, kuras funkcija ir kontrolēt un uzraudzīt veselības aprūpes sistēmu. VUI uzrauga, vai veselības apdrošināšanas sabiedrības un veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēji ievēro šo tiesisko regulējumu, un iejaucas, ja notiek pārkāpumi.

3. APSTRĪDĒTO PASĀKUMU APRAKSTS

- (33) Šajā lēmumā ir analizēti seši turpmāk aplūkoti pasākumi (kopīgi minēti kā “apstrīdētie pasākumi”) ⁽²⁴⁾

3.1. SZP KAPITĀLA PALIELINĀŠANA 2006. GADĀ

- (34) Privāta veselības apdrošināšanas sabiedrība *Dôvera* 2007. gada 2. aprīļa vēstulē iesniedza Komisijai sūdzību par to, ka Slovērijas Republika valsts uzņēmumā SZP ir ieguldījusi kapitālu SKK 450 miljonu (aptuveni EUR 15 miljonu) apmērā, veicot trīs maksājumus laikposmā no 2005. gada 28. novembra līdz 2006. gada 18. janvārim.
- (35) Minētā kapitāla palielināšana bija saistīta ar veselības aprūpes nozares reformu un veselības apdrošināšanas sektora 2004.–2005. gada reformu Slovērijas Republikā. Faktiski akciju sabiedrībai SZP, kas tika dibināta 2005. gadā kā valsts institūcijas ⁽²⁵⁾ tiesību pārņēmēja, ar likumu tika noteikts pārņemt ne vien iepriekšējā apdrošināšanas uzņēmuma aktīvus, bet arī tā parādus, kuri bija radušies pirms 2005. gada un kuru apmērs kļuva par iemeslu nepietiekamai maksātspējai, kas noteikta atbilstīgi 14. panta 1. punkta prasībām Likumā par veselības apdrošināšanas uzņēmumiem (Likumā Nr. 581/2004). Šīs saistības 2005. gada 31. decembrī sasniedza SKK 467,765 miljonus (aptuveni EUR 15,5 miljonus).

⁽²³⁾ Piemēram, attiecības starp apdrošināto personu un veselības apdrošinātāju tiek regulētas ar likumu, nevis ar līguma palīdzību (sk. Likuma Nr. 580/2004 4. punktu). Ar likumu tiek regulēta arī veselības apdrošināšanas sabiedrību uzraudzība un veselības aprūpes pakalpojumu sniegšana.

⁽²⁴⁾ Pasākumi sīkāk aprakstīti lēmuma par procedūras sākšanu 44.–72. apsvērumā.

⁽²⁵⁾ Kā valsts institūcija pirms 2005. gada 1. maija SZP darbojās kā apdrošināšanas sabiedrība ar specifisku un samērā ierobežotu apdrošināšanas portfeli, vienlaikus, atšķirībā no citiem veselības apdrošinātājiem, tai bija arī citas saistības pret apdrošinājumaņēmējiem, proti, tai bija jāsedz konkrēti profilaktiskās veselības aprūpes pakalpojumi un konkrēti veselības aprūpes pakalpojumi saistībā ar darba vietā gūtām traumām un arodslimībām.

3.2. VERITEL VEIKTĀ SZP PARĀDA DZĒŠANA

- (36) *Veritel*, a. s. tika dibināta 2003. gadā⁽²⁶⁾ kā jauna valsts aģentūra, kuras uzdevums bija konsolidēt veselības aprūpes parādu, un Slovērijas valdība tai uzticēja īstenot projektu saistībā ar veselības aprūpes iestāžu un veselības apdrošināšanas uzņēmumu parādu atvieglošanu pirms visu pastāvošo veselības apdrošināšanas fondu reorganizācijas par akciju sabiedrībām, kam bija jānotiek līdz 2005. gada 30. septembrim. Parādu atvieglošanas process tika veikts atbilstīgi Slovērijas valdības lēmumiem.
- (37) Laikposmā no 2003. gada līdz 2005. gadam sabiedrība *Veritel* veselības aprūpes nozarē atmaksāja parādu, kas pārsniedz EUR 1 100 miljonus uzskaites vērtībā pie izmaksām EUR 644 miljoni skaidrā naudā. Tā kā Veselības ministrija paziņoja, ka tas bija pēdējais veselības aprūpes sistēmas glābšanas pasākums, aģentūra *Veritel* 2006. gadā tika likvidēta⁽²⁷⁾.
- (38) Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka sabiedrības *Veritel* dzēstais SZP parāds EUR 52,7 miljonu apmērā, kas pārsniedz paša sūdzības iesniedzēja saņemto summu⁽²⁸⁾, parāda dzēšanas procesā rada nepamatotu diskriminējošu attieksmi. Taču sūdzības iesniedzējs galvenokārt pauž bažas par to, ka 2005. gada 30. novembrī (tātad pēc uzņēmuma pārveides) *Veritel* dzēsa vēl vienu parādu – aptuveni EUR 28 miljonu apmērā, ko sabiedrība SZP bija parādā speciālajam prēmiju pārdales kontam. Tas tika izdarīts, SZP nododot sabiedrībai *Verite* prēmijas prasības un procentus. Sabiedrība SZP nodeva *Veritel* aptuveni SKK 929 miljonus prēmijas prasībās un procentos (no tiem aptuveni SKK 343 miljoni procentos). Savukārt *Veritel* nodrošināja sabiedrībai SZP kompensāciju SKK 840 miljonu (aptuveni EUR 28 miljonu) apmērā, atlīdzinot tās parādu speciālajam prēmiju pārdales kontam⁽²⁹⁾.

3.3. SABIEDRĪBAI SZP 2006. GADĀ PIEŠKIRTĀ SUBSĪDIJA

- (39) Veselības ministrija 2006. gada otrajā pusē piešķīra SZP papildu subsīdiju, daļēji izmantojot 2006. gada jūlijā likvidētās sabiedrības *Veritel* likvidācijas bilanci. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju subsīdijas summa bija aptuveni EUR 7,6 miljoni.
- (40) Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka šī subsīdija tika piešķirta, lai nokārtotu līdz 2005. gadam radušās SZP saistības pret veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem, lai gan nebija īsti skaidrs, vai subsīdijas piešķiršanas laikā šie parādi vēl pastāvēja.
- (41) Taču, kā norāda Slovērijas iestādes, *Verite* likvidācijas bilances finanšu resursi tika piešķirti nevis sabiedrībai SZP, bet gan medicīnas iestādēm, kuras tajā laikā bija valsts īpašumā, lai varētu samaksāt to parādus (t. i., veselības apdrošināšanas iemaksas par minēto iestāžu darbiniekiem) sabiedrībai SZP. Tāpēc saskaņā ar Slovērijas iestāžu apgalvojumu tā bija nevis subsīdija, bet drīzāk parasts maksājums par neapstrīdamām valsts saistībām – nesamaksātām veselības apdrošināšanas prēmijām.

3.4. VZP KAPITĀLA PALIELINĀŠANA 2010. GADĀ

- (42) Slovērijas Republika ar Veselības ministrijas dienestu starpniecību 2010. gada 1. janvārī palielināja savu reģistrēto pamatkapitālu sabiedrībā VZP. Pamatkapitāla palielinājums sasniedza aptuveni EUR 65,1 miljonu.
- (43) Kā norāda sūdzības iesniedzējs –, ņemot vērā, ka sabiedrība VZP bija tuvu maksātnespējai, šķiet, ka valsts šādi rīkojās, lai pārvarētu VZP ieņēmumu deficītu. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvo, ka valstij nebija absolūti nekādu cerību pieņemamā termiņā saņemt peļņu no sava ieguldījuma, jo īpaši ņemot vērā, ka Slovērijā tikko bija pieņemts likums, ar kuru veselības apdrošināšanas sabiedrībām tika liegts sadalīt peļņu.
- (44) Saskaņā ar Slovērijas iestāžu teikto šī VZP kapitāla palielināšana 2010. gadā tika veikta, lai novērstu finanšu krīzes ietekmi un palīdzētu VZP izturēt spiedienu un nepalielināt parādsaistību līmeni līdz ar pieaugošo pieprasījumu pēc veselības aprūpes.

⁽²⁶⁾ Sabiedrība *Veritel*, a. s. tika dibināta saskaņā ar Slovērijas valdības 2003. gada 2. aprīļa Lēmumu Nr. 262.

⁽²⁷⁾ Sk. 2011. gada ziņojumu: Szalay T., Pažitný P., Szalayová A., Frisová S., Morvay K., Petrovič M. un van Ginneken E., "Slovakia: Health system review. *Health Systems in Transition*" (13. sēj., Nr. 2, 2011.), izdevis Eiropas Veselības sistēmu un politikas novērošanas centrs (pieejams tīmekļa vietnē http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/e94972.pdf), 142. lpp.

⁽²⁸⁾ Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju *Dóvera* priekštečiem, kas kopumā, ja salīdzina, bija lielāki nekā SZP, parādi tika dzēsti tikai EUR 27,25 miljonu apmērā.

⁽²⁹⁾ Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju, atsaucoties uz ziņojumu "Izmeklēšana attiecībā uz sabiedrības *Veritel*, a. s. darbību visā tās pastāvēšanas laikā", Slovērijas Finanšu ministrija, 2007. gada septembris.

3.5. RISKU IZLĪDZINĀŠANAS SISTĒMA (RIS)

- (45) Sākotnējā izvērtējuma laikā Komisija arī atklāja, ka Slovērijas Republikā veselības apdrošināšanas sabiedrību finansējums ietver risku apvienošanas un korekcijas mehānismu – Risku izlīdzināšanas sistēmu (RIS).
- (46) RIS⁽³⁰⁾ piemēro attiecībā uz pilnīgi visām veselības apdrošināšanas sabiedrībām, kas veic obligāto veselības apdrošināšanu Slovērijas Republikā. Lai gan veselības apdrošināšanas sabiedrības iekasē obligātās veselības apdrošināšanas iemaksas tieši no darba devējiem, pašnodarbinātām personām, personām, kas pašas veic iemaksas (brīvprātīgajiem bezdarbniekiem), valsts un dividenžu maksātājiem, ieņēmumu un izdevumu sadalījums starp veselības apdrošināšanas sabiedrībām sakarā ar viņu apdrošināto grupu atšķirīgo struktūru arī ir atšķirīgs. Lai atvieglotu finansiālo slogu veselības apdrošināšanas sabiedrībām ar paaugstinātu riska portfeli un samazinātu risku atlases iespēju, iemaksas tiek pārdalītas starp veselības apdrošināšanas sabiedrībām, izmantojot RIS un pamatojoties uz VUI noteikto aprēķinu⁽³¹⁾. Parametri, kurus piemēro RIS, ir apdrošinātās personas vecums, dzimums un (kopš 2010. gada) ekonomiskās aktivitātes statuss.
- (47) Slovērijas iestādes uzskata RIS nevis par valsts atbalsta veidu, bet drīzāk par fondu izlīdzināšanas līdzekli atbilstīgi RIS kritērijiem, kas piemērojami attiecībā uz apdrošinātām personām, proti, tas ir veids, kādā apdrošinātās personas pauž savu solidaritāti, un tāpēc nevar būt valsts atbalsts.

3.6. PORTFEĻU NODOŠANA SABIEDRĪBĀM SZP UN VZP

- (48) Vēl viens pasākums, kas sākotnējā izvērtējuma laikā piesaistīja Komisijas uzmanību, ir vairāki gadījumi, kad citu laika gaitā likvidētu veselības apdrošināšanas uzņēmumu portfeļi tiek tieši nodoti (ar valsts iesaistīšanos) sabiedrībām SZP un VZP (proti, uzņēmuma *Družstevná zdravotná poistovňa (DZP)* portfeļa nodošana sabiedrībai VZP un uzņēmuma *Európská zdravotná poistovňa (EZP)* portfeļa nodošana sabiedrībai SZP).
- (49) Kā norāda sabiedrība *Dôvera*, EZP portfelis tika nodots tieši sabiedrībai SZP, lai gan bija arī citi ieinteresēti tirgus dalībnieki, turklāt portfeļa nodošanas ierobežojumi un nosacījumi bija neskaidri.
- (50) Slovērijas Republikas iestādes apgalvo, ka VUI lēmums nodot EZP portfeļi sabiedrībai SZP bez jebkādas kompensācijas atbilst Likuma Nr. 581/2004 noteikumiem, ievērojot apdrošinātās personas tiesības izvēlēties veselības apdrošināšanas sabiedrību. Tās norāda, ka citas apdrošināšanas sabiedrības tika paudušas interesi par šo portfeļi, izvirzot nosacījumus, kas varētu nesamērīgi paildzināt likvidācijas procesu. Turklāt, kā norāda Slovērijas iestādes, kopš attiecīgie portfeļi, kuros iekļautas visas likvidēto uzņēmumu prasības un saistības, ir nodoti, portfeļu saņēmējam – sabiedrībām VZP un SZP – nav piešķirtas nekādas priekšrocības.

4. FORMĀLĀS IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS SĀKŠANAS PAMATOJUMS

- (51) Lēmumā par procedūras sākšanu Komisija pauda šaubas par to, vai attiecīgā darbība ir saimnieciska darbība, un norādīja, ka, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus, SZP/VZP un citas sabiedrības, kas sniedz obligātās veselības apdrošināšanas pakalpojumus Slovērijas Republikā, no 2005. gada 1. janvāra var kļūt par saimnieciskās darbības subjektu. Komisija uzskatīja, ka saimniecisko un ar saimniecisko darbību nesaistīto iezīmju kopums Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmā norāda uz to, ka sistēmā ir jāveic tās dažādo elementu un to attiecīgās nozīmes padziļināta analīze, lai noteiktu, vai obligātās veselības apdrošināšanas darbība, ņemot vērā tās organizēšanas un īstenošanas veidu Slovērijā, ir uzskatāma par saimniecisku darbību (no 2005. gada 1. janvāra).
- (52) Komisija arī norādīja, ka gadījumā, ja darbība būtu jāuzskata par saimniecisku darbību, Komisijas rīcībā nav pietiekami daudz informācijas, lai noteiktu, vai novērtējamie pasākumi piešķir SZP/VZP selektīvu priekšrocību.
- (53) Komisija secināja, ka, tā kā nav precīzu argumentu vai skaidru norāžu par to, vai pasākumi ir saderīgi ar iekšējo tirgu, šajā procedūras posmā nevar izslēgt valsts atbalsta esību, un Komisija pauda arī šaubas par to, vai gadījumā, ja tā secinātu, ka šie pasākumi ir valsts atbalsts, minētos pasākumus varētu uzskatīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu atbilstoši Līguma 106. panta 2. punktam vai 107. panta 3. punkta c) apakšpunktam.

⁽³⁰⁾ Likuma Nr. 580/2004 3. daļa.

⁽³¹⁾ Sīkāku informāciju par RIS sk. lēmuma par procedūras sākšanu 60.–67. apsvērumā.

- (54) Šajā kontekstā Komisija norādīja, ka galīgo secinājumu par to, vai obligātā veselības apdrošināšana Slovērijas Republikā ir saimnieciskā darbība, vai valsts pasākumi atbilst visiem pārējiem nosacījumiem, lai tos varētu uzskatīt par valsts atbalstu, un, ja šie pasākumi ir valsts atbalsts, vai tie ir saderīgi ar iekšējo tirgu, var izdarīt tikai galīgajā lēmumā, kas jāpieņem pēc formālās izmeklēšanas procedūras pabeigšanas, kad ir apkopota visa pieejamā informācija (tostarp dalībvalstu un trešo personu papildu piezīmes) un sagatavots padziļināts visas informācijas novērtējums.

5. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

- (55) Komisija saņēma piezīmes no turpmāk norādītajām ieinteresētajām personām.

5.1. DŌVERA

- (56) Atbildot uz lēmumu par procedūras sākšanu, sūdzības iesniedzējs – sabiedrība *Dōvera* sniedza papildu informāciju par veselības apdrošināšanas sistēmu un papildu argumentus, lai pamatotu savu viedokli par to, ka SZP/VZP ir uzņēmumi, uz kuriem attiecas konkurences tiesības un kuri ir guvuši labumu no nesaderīga valsts atbalsta.
- (57) Sabiedrība *Dōvera*, atsaucoties uz iepriekš iesniegtajiem dokumentiem par darbības saimniecisko raksturu un uz Tiesas jaunāko judikatūru, norāda, ka SZP/VZP konkurē ar privātām veselības apdrošināšanas sabiedrībām, kas peļņas gūšanas nolūkā sniedz tādu pašu pakalpojumu⁽³²⁾. Šajā saistībā *Dōvera* apgalvo, ka vairāki Slovērijas Republikas minētie apstākļi, kas uzskaitīti lēmumā par procedūras sākšanu un kas norāda, ka VZP/SZP darbība nav saimnieciska rakstura darbība, neiztur rūpīgu pārbaudi. Saskaņā ar *Dōvera* sniegto informāciju 2004.–2005. gada reforma bija paredzēta, lai izveidotu konkurētspējīgu tirgu, ko atzītu un apstiprinātu gan Slovērijas tiesu sistēma (t. i., Slovērijas Konstitucionālā tiesa), gan pašas Slovērijas iestādes. Šajā saistībā sabiedrība *Dōvera* norāda arī uz to, ka apdrošinātāji konkurē arī attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju piesaistīšanu, slēdzot selektīvus līgumus un apspriežot cenu un pakalpojumu kvalitāti, un piemin mārketinga kampaņas, ko veic veselības apdrošināšanas sabiedrības, lai noturētu un piesaistītu klientus. *Dōvera* arī noliedz, ka sistēmai ir tikai sociāls raksturs, atsaucoties uz veselības apdrošinātāju iespēju gūt un sadalīt peļņu un uz privāto investoru vēlmi ieguldīt uzņēmumos, kas darbojas Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas sektorā.
- (58) Turklāt, atsaucoties uz iepriekšējiem dokumentiem, kas iesniegti Komisijā pirms lēmuma par procedūras sākšanu pieņemšanas, *Dōvera* uzskata, ka visi minētajā lēmumā noteiktie pasākumi būtu jākvalificē kā nelikumīgs atbalsts, jo visi pārējie Līguma 107. panta 1. punkta nosacījumi ir izpildīti. Pēc tās domām – nevar uzskatīt, ka Slovērijas Republika ir rīkojusies atbilstīgi tirgus ekonomikas ieguldītāja principam, kad tā 2006. gadā palielināja SZP kapitālu un 2010. gadā – VZP kapitālu. *Dōvera* arī apgalvo, ka Slovērijas Republika rada diskrimināciju starp SZP/VZP un privātiem apdrošināšanas uzņēmumiem, 2003.–2005. gada parāda dzēšanas procesā labvēlīgāk attiecoties pret SZP, kā arī 2009. un 2012. gadā ieviešot RIS divus jaunus parametrus. Sabiedrības *Dōvera* piezīmēs attiecībā uz portfeļu nodošanu īpaša uzmanība ir pievērsta EZP apdrošināšanas portfeļa nodošanai, jo tās rīcībā nav informācijas par iepriekšējā portfeļa nodošanu VZP. Šajā saistībā tā norāda, ka Slovērijas iestādes, iespējams, ir kļūdaini informējušas Komisiju par tiesisko regulējumu, kas piemērojams attiecībā uz minētā portfeļa nodošanu.
- (59) Nobeigumā *Dōvera* apgalvo, ka Slovērijas iestādēm nav izdevies pierādīt, ka obligātā veselības apdrošināšana ir vispārējais tautsaimnieciskais nozīmes pakalpojums, un tādējādi apšauba pašu analīzes pamatojumu atbilstīgi *Altmark* judikatūrai⁽³³⁾ un Komisijas vispārējais tautsaimnieciskais nozīmes pakalpojumu (VTNP) paketei.

5.2. VESELĪBAS APDROŠINĀŠANAS SABIEDRĪBA UNION

- (60) Veselības apdrošināšanas sabiedrības *Union* (kas ir vēl viens privātais SZP/VZP konkurents) iesniegtie apsvērumi saistībā ar lēmumu par procedūras sākšanu lielā mērā saskan ar *Dōvera* iesniegtajām piezīmēm, norādot, ka SZP un VZP ir uzņēmumi Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē. Veselības apdrošināšanas sabiedrība *Union* uzskata, ka pieci no sešiem šā lēmuma 3. punktā aprakstītajiem pasākumiem ir kvalificējami kā valsts atbalsts un nav

⁽³²⁾ 2013. gada 12. septembra spriedums lietā T-347/09 Vācija/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts).

⁽³³⁾ 2003. gada 24. jūlija spriedums lietā C-280/00 *Altmark* (*Recueil* 2003, I-7747. lpp.).

saderīgi ar iekšējo tirgu. Attiecībā uz sesto pasākumu – RIS – veselības apdrošināšanas sabiedrība *Union* apgalvo, ka tas, iespējams, varētu atbilst *Altmark* judikatūras nosacījumiem attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu vai varētu būt saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstīgi Līguma 106. panta 2. punktam, paredzot papildu pārbaudes par tā iespējamu diskriminējošu pieeju par labu RIS neto saņēmējam, t. i., *SZP/VZP*.

5.3. HPI, INEKO UN ZZP

- (61) Triju citu trešo personu (t. i., *HPI*, *INEKO* un *ZZP*) apsvērumi attiecībā uz lēmumu par procedūras sākšanu galvenokārt atbalsta sūdzības iesniedzējas – sabiedrības *Dóvera* – un veselības apdrošināšanas sabiedrības *Union* nostāju, ka darbībai ir saimniecisks raksturs un ka minētie pasākumi ietver valsts atbalstu, piešķirot *SZP/VZP* selektīvu priekšrocību, kā arī norāda uz šo personu pārliecību, ka veselības apdrošinātāji darbojas konkurences apstākļos (izmantojot dažādus veidus, kā piesaistīt klientus), un to, ka valsts ir radījusi labvēlīgākus apstākļus valsts veselības apdrošināšanas sabiedrībām.

6. SLOVĀKIJAS REPUBLIKAS PIEZĪMES ATTIECĪBĀ UZ LĒMUMU PAR PROCEDŪRAS SĀKŠANU UN IESNIEGTĀ PAPILDU INFORMĀCIJA

- (62) Slovērijas Republikas iestādes iesniedza savus apsvērumus saistībā ar lēmumu par procedūras sākšanu, kā arī piezīmes par trešo personu apsvērumiem.
- (63) Minētajos dokumentos Slovērijas iestādes sniedza skaidrojumus un papildu argumentus, lai pamatotu savu nostāju, ka uz obligātās veselības apdrošināšanas sistēmu neattiecas konkurences noteikumi, jo tā nav saistīta ar saimniecisko darbību. Tās apgalvo, ka saskaņā ar Tiesas iedibināto judikatūru⁽³⁴⁾ Slovērijas obligāto veselības apdrošināšanu nevar kvalificēt kā saimniecisko darbību īpaši šādu iemeslu dēļ:
- a) sistēmai ir sociāls mērķis;
  - b) sistēma pamatojas uz solidaritāti, īpaši ņemot vērā turpmāk minēto:
    - i) Slovērijas iedzīvotāju pievienošanās sistēmai ir obligāta;
    - ii) visām apdrošinātajām personām tiek garantēts vienāds pabalstu minimālais līmenis;
    - iii) iemaksas nav saistītas ar pabalstiem individuālā līmenī, jo tās ir noteiktas ar likumu (nav konkurences attiecībā uz cenām);
    - iv) apdrošinātāju starpā pastāv solidaritāte risku sadalījuma jomā, proti, RIS un kopīgi tarifi;
  - c) ir sīki izstrādāts tiesiskais regulējums, ko kontrolē valsts, proti, veselības apdrošināšanas sabiedrību statuss, tiesības un pienākumi ir noteikti ar likumu.
- (64) Slovērijas Republikas iestādes atspēko pieņēmumu, ka 2005. gadā pieņemto tiesību aktu grozījumu dēļ Slovērijas veselības sistēma mainījās un kļuva par komerciālu sistēmu, un apgalvo, ka sistēma nekad nav zaudējusi savu sabiedrisko un ar saimniecisko darbību nesaistīto raksturu. Iestādes pievērš uzmanību arī tam, ka Slovērijas veselības apdrošināšanas sistēma ietilpst sociālā nodrošinājuma sistēmā, un norāda uz Līguma 168. panta 7. punktā paredzēto dalībvalstu kompetenci attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumu organizēšanu un sniegšanu.
- (65) Turklāt Slovērijas iestādes norāda, ka veselības apdrošināšanas reforma neaizstāja valsts veselības apdrošināšanu ar privāto veselības apdrošināšanu un neuzsāka visu risku segšanu attiecībā uz likumos paredzēto sociālo nodrošinājumu privātajiem apdrošinātājiem. Saskaņā ar Slovērijas iestāžu teikto veselības aprūpes nozares reformas galvenais mērķis bija paredzēt precīzus noteikumus darījumiem ar finanšu līdzekļiem, kas piešķirti veselības aprūpei, un šķita, ka piemērotākais veids, kā paredzēt šos noteikumus, bija visu esošo veselības apdrošināšanas fondu reorganizācija (līdz 2005. gada 30. septembrim) par akciju sabiedrībām ar skaidri definētiem uzskaites noteikumiem. Slovērijas iestādes uzskata, ka visi veselības apdrošinātāji Slovērijā ir iesaistīti to publisko līdzekļu pārvaldībā, kuri tiem uzticēti ar valsts veselības apdrošināšanas sistēmas starpniecību.

⁽³⁴⁾ Īpaši spriedums apvienotajās lietās C-159/91 un C-160/91 *Poucet un Pistre*, spriedums lietā C-218/00 *Cisal/INAIL*, spriedums apvienotajās lietās C-264/01, C-306/01, C-354/01 un C-355/01 *AOK Bundesverband*.

- (66) Kā norāda Slovēkijas iestādes, tas, ka Slovēkijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmā tiek pieļauta ierobežota konkurence attiecībā uz kvalitāti, būtu uzskatāms par apstākli, kas rosina veselības apdrošināšanas sabiedrības darboties ekonomiski, saskaņā ar labas pārvaldības principiem un sistēmas pareizas darbības interesēs, nevis par apstākli, kas kopumā varētu ietekmēt veselības apdrošināšanas sistēmas ar saimniecisko darbību nesaistīto raksturu.
- (67) Slovēkijas iestādes arī paskaidro, ka līdzekļi, kas uzkrāti un pārdaļīti Slovēkijas valsts veselības apdrošināšanas sistēmas struktūrā ar veselības apdrošināšanas sabiedrību starpniecību, ir to valsts veselības apdrošināšanas iemaksu summa, kuru maksāšana saskaņā ar likumu ir obligāta, un tādējādi ietilpst Slovēkijas publiskajās finansēs. Tāpēc visām veselības apdrošināšanas sabiedrībām ir uzdots pārvaldīt publiskos līdzekļus, kas savākti no sabiedrības saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem, lai tos izmantotu veselības aprūpes pakalpojumu izmaksu segšanai.
- (68) Lai pamatotu savu apgalvojumu, Slovēkijas iestādes atgādina arī to, ka pat pēc tam, kad 2011. gadā tika atcelts aizliegums attiecībā uz peļņas sadali, grozījumu Likums Nr. 250/2011 ļāva veselības apdrošināšanas sabiedrībām gūt peļņu tikai saskaņā ar precīzi definētiem nosacījumiem, t. i.,:
- a) ieviest nodokli attiecībā uz veselības apdrošināšanas sabiedrību peļņu;
  - b) peļņu obligāti izmantot rezerves fonda izveidei – līdz pat 20 % apmērā no apdrošināšanas sabiedrības reģistrētā un samaksātā kapitāla (rezerves fondu drīkst izmantot tikai minētās apdrošināšanas sabiedrības zaudējumu segšanai);
  - c) obligāti izveidot tehniskās rezerves, lai varētu segt gaidīšanas sarakstos iekļauto apdrošināto personu plānveida veselības aprūpi (tāpēc veselības apdrošināšanas sabiedrības nevar gūt peļņu uz savu klientu rēķina, iekļaujot tos gaidīšanas sarakstos, nevis nekavējoties sedzot viņu veselības aprūpes izmaksas; tas ir svarīgi, lai valsts veselības apdrošināšanā tiktu ievēroti vispārpieņemti uzskaites standarti).
- (69) Šajā saistībā Slovēkijas iestādes paskaidro, ka tad, kad sabiedrība VZP ziņoja par pārpalikumu, tā izveidoja veselības aprūpes fondu, lai segtu ar veselības aprūpes pakalpojumu izmantošanu saistītās izmaksas un finansētu īpaši dārgu veselības aprūpi, ko sedz valsts veselības apdrošināšana. Turklāt tajos gados, kad tika ziņots par pārpalikumu, daļa no VZP peļņas tika ieskaitīta arī obligātās rezerves fondā, ko vēlāk izmantoja, lai samazinātu uzkrātos zaudējumus. Tāpēc, kā norāda Slovēkijas iestādes, valsts veselības apdrošināšanas sabiedrību gūtā peļņa nekad nav izmaksāta akcionāriem.
- (70) Šajā saistībā Slovēkijas Republikas iestādes norāda arī uz papildu ierobežojumu, kas skar veselības apdrošināšanas sabiedrības, proti, saskaņā ar Likumu Nr. 523/2004 par valsts pārvaldes budžeta noteikumiem tās var aizņemt līdzekļus tikai tad, ja no VUI ir saņemts iepriekšējs apstiprinājums.
- (71) Lai pamatotu savu apgalvojumu, ka uz obligātās veselības apdrošināšanas darbību neattiecas konkurences noteikumi, iestādes pievērš uzmanību arī Slovēkijas Pretmonopola biroja 2009. gadā veiktajai izmeklēšanai, kurā atklājās, ka veselības apdrošināšanas sabiedrību darbības tiek veiktas sistēmā, kuru raksturo augsta solidaritātes pakāpe, kurā veselības aprūpe tiek sniegta bez maksas un kurā šādu darbību būtiskākos elementus regulē valsts, un ka tāpēc veselības apdrošināšanas sabiedrību sniegtos valsts veselības apdrošināšanas pakalpojumus nevar uzskatīt par uzņēmumu saimniecisko darbību, kas ierobežo konkurenci. Tādēļ, kā norāda Pretmonopola birojs, Slovēkijas Konkurences likumu nepiemēro veselības apdrošināšanas sabiedrību sniegtajiem valsts veselības apdrošināšanas pakalpojumiem ⁽³⁵⁾.
- (72) Slovēkijas iestādes arī paskaidro, ka 2011. gadā Konstitucionālā tiesa atzina aizliegumu attiecībā uz peļņas sadali (no 2007. gada) par antikonstitucionālu, jo ar to tiek pārkāptas Slovēkijas konstitucionālās īpašumtiesības, taču tā nepiekrīta viedoklim, ka Veselības apdrošināšanas sabiedrību likums ierobežo tirgus ekonomikas principus. Iestādes norāda arī uz to, ka Konstitucionālā tiesa šajā sakarā piebilda, ka tiesību akti par veselības apdrošināšanu, kuros tiek izslēgta vai būtiski ierobežota tirgus ekonomikas instrumentu ietekme un tādējādi ierobežota konkurence, ir konstitucionāli pieņemami.

⁽³⁵⁾ Pretmonopola biroja veiktā izmeklēšana saistībā ar ierosināto SZP un VZP apvienošanas, pabeigta 2009. gada 3. decembrī; sk. arī Pretmonopola biroja 2009. gada ziņojumu, kas pieejams tīmekļa vietnē <http://www.antimon.gov.sk/data/att/958.pdf>.

- (73) Papildus apgalvojumam, ka Slovērijā obligātās veselības apdrošināšanas darbība neietilpst konkurences noteikumu piemērošanas jomā, Slovērijas iestādes arī norāda, ka minētie pasākumi neatbilst pārējiem valsts atbalsta nosacījumiem, kas formulēti Līguma 107. panta 1. punktā. Šajā saistībā iestādes apgalvo, ka 2006. un 2009. gada kapitāla ieguldījumi nebija atbalsts, jo tās ievēroja tirgus ekonomikas ieguldītāja principu. Tās turpina noliegt, ka *Veritel* īstenotais parāda dzēšanas process bija saistīts ar nepamatotu diskriminējošu attieksmi, un uzsver, ka 2006. gadā VZP netika piešķirta subsīdija, šī darbība drīzāk uzskatāma par neapstrīdama valsts parāda parastu nomaksu. Slovērijas iestādes sniedz papildu informāciju par DZP portfeļa nodošanu sabiedrībai VZP un par EZP portfeļa nodošanu sabiedrībai SZP un apgalvo, ka arī minēto portfeļu nodošana nepiešķir SZP/VZP selektīvu priekšrocību atbilstīgi Līguma 107. panta 1. punktam. Visbeidzot, tās sniedz arī papildu informāciju par RIS, jo īpaši precizējot, kā iemaksas tika pārdalītas (mēnesī un gadā) laikposmā no 2006. gada līdz 2012. gadam, un apgalvo, ka šis pasākums arī nav uzskatāms par valsts atbalstu, jo tas izlīdzina sistēmā iekļautos riskus sakarā ar to, ka pastāv vienotas iemaksu likmes visām apdrošināto personu grupām, kas pakļautas dažādās pakāpes riskam.
- (74) Slovērijas iestādes savās piezīmēs saistībā ar lēmumu par procedūras sākšanu aizstāv savu nostāju, ka SZP/VZP nav uzņēmumi, jo tie neveic saimniecisko darbību, un ka minētie pasākumi atbilst tirgus ekonomikas ieguldītāja principam, nepiešķir SZP/VZP priekšrocības un tādējādi nav uzskatāmi par atbalstu. Tāpēc iestādes neuzskata, ka būtu jāsniedz jebkādi argumenti par piedēvēto atbalsta pasākumu saderību.

7. PASĀKUMU NOVĒRTĒJUMS

- (75) LESD 107. panta 1. punktā ir noteikts, ka "(..) ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".
- (76) Pamatojoties uz šo noteikumu, valsts atbalsta noteikumus piemēro tikai tad, ja pasākuma labuma guvējs ir "uzņēmums". Eiropas Savienības Tiesas (EST) judikatūrā par uzņēmumu atbilstīgi Līguma 107. panta 1. punktam tiek uzskatīta jebkura saimnieciskajā darbībā iesaistīta struktūra neatkarīgi no tās juridiskā statusa un finansēšanas veida ⁽³⁶⁾. Tādējādi tas, vai atsevišķa struktūra ir uzskatāma par uzņēmumu, ir pilnībā atkarīgs no tā, vai tās darbībām ir saimniecisks raksturs.
- (77) Kā paskaidrots lēmumā par procedūras sākšanu, tas, vai pasākumi, kas piešķirti par labu SZP/VZP, ir valsts atbalsts, pirmām kārtām ir atkarīgs no tā, vai un cik lielā mērā SZP/VZP, kad tie darbojas Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmas ietvaros, darbojas kā uzņēmumi, jo varētu uzskatīt, ka tie ir iesaistīti saimnieciskā darbībā, kā noteikts judikatūrā.
- (78) Saskaņā ar EST saimnieciskā darbība ir jebkura darbība, kas saistīta ar preču un/vai pakalpojumu piedāvāšanu attiecīgajā tirgū ⁽³⁷⁾. Šajā kontekstā tas, vai attiecībā uz konkrētiem pakalpojumiem pastāv tirgus, var būt atkarīgs no konkrētā veida, kādā šie pakalpojumi tiek organizēti un veikti attiecīgajā dalībvalstī ⁽³⁸⁾. Valsts atbalsta noteikumus piemēro tikai tad, ja konkrēta darbība tiek īstenota tirgus apstākļos. Tādējādi vienu un to pašu pakalpojumu saimnieciskais raksturs dažādās dalībvalstīs var būt atšķirīgs. Turklāt saistībā ar politisko izvēli vai norisēm ekonomikā attiecīgā pakalpojuma klasifikācija laika gaitā var mainīties. Darbība, kas šobrīd nav tirgus darbība, nākotnē par tādu var kļūt, un otrādi ⁽³⁹⁾.
- (79) Attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu tas, vai veselības aprūpes sistēmas ir klasificējamas kā tādas, kas ietver saimniecisko darbību, ir atkarīgs no to politikajām un ekonomiskajām īpatnībām un konkrētā veida, kādā šīs sistēmas ir izveidotas un strukturētas attiecīgajā dalībvalstī. Pēc būtības EST judikatūrā tiek nošķirtas sistēmas, kas pamatojas uz solidaritātes principu, un saimnieciska rakstura sistēmas ⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁶⁾ Sk., piemēram, 2000. gada 12. septembra spriedumu apvienotajās lietās no C-180/98 līdz C-184/98 *Pavlov* u. c. (*Recueil* 2000, I-6451. lpp., 74. punkts).

⁽³⁷⁾ 1987. gada 16. jūnija spriedums lietā 118/85 *Komisija/Itālija* (*Recueil* 1987, 2599. lpp., 7. punkts), 1998. gada 18. jūnija spriedums lietā C-35/96 *Komisija/Itālija* (*Recueil* 1998, I-3851. lpp., 36. punkts), 2000. gada 12. septembra spriedums apvienotajās lietās no C-180/98 līdz C-184/98 *Pavlov* u. c. (75. punkts).

⁽³⁸⁾ 1993. gada 17. februāra spriedums apvienotajās lietās C-159/91 un C-160/91 *Poucet un Pistre* (*Recueil* 1993, I-637. lpp.).

⁽³⁹⁾ Sk. arī Komisijas paziņojumu par Eiropas Savienības atbalsta noteikumu piemērošanu kompensācijai, kas piešķirta par vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumu sniegšanu ("2012. gada VTNP paziņojums") (OV C 8, 11.1.2012., 5. lpp.), 12. punkts.

⁽⁴⁰⁾ Komisija ir apkopojusi atbilstošo EST judikatūru par šo noteikumu piemērošanu attiecībā uz sociālā nodrošinājuma un veselības aprūpes sistēmu finansēšanu Komisijas 2012. gada paziņojumā par Eiropas Savienības atbalsta noteikumu piemērošanu kompensācijai, kas piešķirta par vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumu sniegšanu ("2012. gada VTNP paziņojums").

- (80) EST judikatūrā tiek izmantoti vairāki kritēriji, lai noteiktu, vai sociālā nodrošinājuma sistēma pamatojas uz solidaritāti un tādējādi neietver saimniecisku darbību. Šajā saistībā būtiski var būt vairāki faktori: i) vai dalība sistēmā ir obligāta ⁽⁴¹⁾; ii) vai sistēma kalpo vienīgi sociālam mērķim ⁽⁴²⁾; iii) vai sistēma ir bezpeļņas ⁽⁴³⁾; iv) vai apdrošināšanas pakalpojumi ir neatkarīgi no veiktajām iemaksām ⁽⁴⁴⁾; v) vai sniegtajiem apdrošināšanas pakalpojumiem nav obligāti jābūt samērīgiem ar apdrošinātās personas ieņēmumiem ⁽⁴⁵⁾; vi) vai attiecīgo sistēmu kontrolē valsts ⁽⁴⁶⁾.
- (81) Atšķirībā no sistēmām, kas balstītas uz solidaritāti, saimnieciska rakstura sistēmām parasti ir raksturīgas šādas iezīmes: i) brīvprātīga dalība ⁽⁴⁷⁾; ii) kapitāla uzkrāšanas princips, t. i., tiesības saņemt pakalpojumu ir atkarīgas no veiktajām iemaksām un attiecīgās sistēmas finanšu rezultātiem ⁽⁴⁸⁾; iii) orientēšanās uz peļņas gūšanu ⁽⁴⁹⁾; iv) papildu pakalpojumi, kas tiek sniegti papildus pamatsistēmā iekļautajiem pakalpojumiem ⁽⁵⁰⁾.
- (82) Dažās sistēmās ir apvienotas abu kategoriju sistēmu iezīmes (gan uz solidaritāti balstītu sistēmu, gan saimnieciska rakstura sistēmu iezīmes) ⁽⁵¹⁾, tāpēc, lai varētu noteikt, vai konkrēta sistēma ir saimnieciska rakstura sistēma, Komisijai ir jāpārbauda visu to dažādo elementu klātbūtne, kas minēti divos iepriekšējos apsvērumos saistībā ar katru sistēmu, kā arī jāizvērtē to attiecīgā nozīme ⁽⁵²⁾.
- (83) Tāpēc galīgais konstatējums par to, vai obligātās veselības apdrošināšanas pakalpojumu sniegšana Slovērijas Republikā ir saimnieciska darbība, būs atkarīgs no tā īpašā veida rūpīgas analīzes, kādā šī darbība tiek organizēta un veikta minētajā dalībvalstī, un tāpēc attieksies tieši uz minētās dalībvalsts obligātās veselības apdrošināšanas sistēmu. Ņemot vērā šos vispārīgos apsvērumus, Komisija izvērtēs, vai apstrīdētie pasākumi, kas, kā tiek apgalvots, piešķirti SZP/VZP, ir uzskatāmi par valsts atbalstu, kā tas ir to pasākumu gadījumā, kas piešķirti "uzņēmumam" Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē.
- (84) Vairāki rādītāji liecina par to, ka Slovērijas veselības apdrošināšanas sistēma nav saimnieciska rakstura sistēma, jo īpaši saistībā ar tās sociālajām iezīmēm un mērķiem, kas pārsvarā vērojami minētās sistēmas darbībā, un ka sistēma galvenokārt pamatojas uz solidaritātes principu.
- (85) Pirmkārt, lielākajai daļai Slovērijas Republikas iedzīvotāju saskaņā ar tiesību aktiem dalība valsts veselības apdrošināšanas programmā ir obligāta un medicīnas pakalpojumi, kurus sedz obligātā veselības apdrošināšana, tiek sniegti neatkarīgi no apdrošinātās personas veiktajām iemaksām. Apdrošinātā persona var brīvi izvēlēties jebkuru veselības apdrošināšanas sabiedrību un atbilstīgi brīvas pievienošanās pienākumam izraudzītā veselības apdrošināšanas sabiedrība nevar atteikties apdrošināt minēto personu, pamatojoties uz tās vecumu, veselības stāvokli vai slimību riskiem ⁽⁵³⁾.

⁽⁴¹⁾ 1993. gada 17. februāra spriedums apvienotajās lietās C-159/91 un C-160/91 *Poucet un Pistre* (*Recueil* 1993, I-637. lpp., 13. punkts).

⁽⁴²⁾ 2002. gada 22. janvāra spriedums lietā C-218/00 *Cisal/INAIL* (*Recueil* 2002, I-691. lpp., 45. punkts).

⁽⁴³⁾ 2004. gada 16. marta spriedums apvienotajās lietās C-264/01, C-306/01, C-354/01 un C-355/01 *AOK Bundesverband* (*Recueil* 2004, I-2493. lpp., 47.–55. punkts).

⁽⁴⁴⁾ Iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās C-159/91 un C-160/91 *Poucet un Pistre* (15.–18. punkts).

⁽⁴⁵⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā C-218/00 *Cisal/INAIL* (40. punkts).

⁽⁴⁶⁾ Iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās C-159/91 un C-160/91 *Poucet un Pistre* (14. punkts), iepriekš minētais spriedums lietā C-218/00 *Cisal/INAIL* (43.–48. punkts), iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās C-264/01, C-306/01, C-354/01 un C-355/01 *AOK Bundesverband* (51.–55. punkts).

⁽⁴⁷⁾ 1999. gada 21. septembra spriedums lietā C-67/96 *Albany* (*Recueil* 1999, I-5751. lpp., 80.–87. punkts).

⁽⁴⁸⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā C-244/94 *FFSA* u. c. (9. punkts un 17.–20. punkts), iepriekš minētais spriedums lietā C-67/96 *Albany* (81.–85. punkts); sk. arī 1999. gada 21. septembra spriedumu apvienotajās lietās no C-115/97 līdz C-117/97 *Brentjens* (*Recueil* 1999, I-6025. lpp., 81.–85. punkts), 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā C-219/97 *Drijvende Bokken* (*Recueil* 1999, I-6121. lpp., 71.–75. punkts) un iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās no C-180/98 līdz C-184/98 *Pavlov* u. c. (114. un 115. punkts).

⁽⁴⁹⁾ Iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās no C-115/97 līdz C-117/97 *Brentjens*.

⁽⁵⁰⁾ Iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās no C-180/98 līdz C-184/98 *Pavlov* u. c.

⁽⁵¹⁾ Sk., piemēram, Tiesas veikto izvērtējumu 2009. gada 5. marta spriedumā lietā C-350/07 *Kattner Stahlbau* (Krājums 2009, I-1513. lpp., jo īpaši 33.–68. punkts).

⁽⁵²⁾ Šajā sakarā arī jānorāda, ka nesēn pasludinātais 2013. gada 12. septembra spriedums lietā T-347/09 *Vācija/Komisija* (Krājumā vēl nav publicēts), ko savās piezīmēs saistībā ar lēmumu par procedūras sākšanu minēja sūdzības iesniedzējs – sabiedrība *Dövera*, tikai apstiprina faktu, ka arī bezpeļņas organizācijas var piedāvāt preces un pakalpojumus tirgū (sk. arī 2012. gada VTNP paziņojuma 9. punktu un atsauci uz judikatūru). Tomēr tas nemaina faktu, ka konkrētā gadījumā secinājumam par to, vai darbībai ir saimniecisks raksturs, ir jāpamatojas uz visu dažādo elementu klātbūtni un to attiecīgās nozīmes izvērtējumu.

⁽⁵³⁾ Sk. 23., 24. un 25. apsvērumu.

- (86) Otrkārt, Slovēkijas obligātās veselības apdrošināšanas pamatā ir iemaksas, kas ir noteiktas ar likumu un ir proporcionālas apdrošinātās personas ienākumiem, nevis tiek noteiktas, pamatojoties uz risku, kas saistīts ar apdrošināto personu (piem., apdrošinātās personas vecumu, veselības stāvokli, slimību riskiem). Turklāt starp iemaksām, ko persona veikusi sistēmā, un to pabalstu vērtību, ko šī pati persona ir saņēmusi no sistēmas, nav tiešas saiknes. Tādēļ apdrošināšanas sabiedrības nespēj ietekmēt ne iemaksu summu, ne tā seguma minimālo līmeni, uz kuru apdrošinātajām personām ir tiesības, jo tas viss ir noteikts valsts tiesību aktos.
- (87) Treškārt, visām apdrošinātajām personām ar likumu tiek garantēts vienāds pabalstu pamatlīmenis, kas patiesībā ir ļoti augsts, jo tas aptver gandrīz visas veselības aprūpes procedūras, kas tiek veiktas Slovēkijas Republikā; tas nozīmē, ka ar obligātās veselības apdrošināšanas sistēmas palīdzību tiek sniegta faktiski pilnīga veselības aprūpe.⁽⁵⁴⁾ Slovēkijas Risku izlīdzināšanas sistēma (RIS) nodrošina, ka apdrošināšanas riski tiek sadalīti un tādējādi vēl vairāk tiek stiprināta solidaritāte. Turklāt Slovēkijas sistēmā tiek izmantots kopīga tarifa princips, tas ir, apdrošinātāji nedrīkst diferencēt prēmijas pēc apdrošināšanas riska, savukārt risku izlīdzināšana daļēji nodrošina kompensāciju tiem apdrošinātājiem, kuru portfeli demogrāfisko iezīmju dēļ ir riskantāki, proti, to apdrošinātāju nauda, kuru izmaksātie pabalsti nepārsniedz vidējos pabalstus, tiek pārdalīta tiem apdrošinātājiem, kuru apdrošinātajām personām izmaksātie pabalsti pārsniedz vidējos pabalstus⁽⁵⁵⁾.
- (88) Visbeidzot, papildus visām iepriekš minētajām sociālajām un solidaritātes iezīmēm Komisija atgādina, ka Slovēkijas obligātā veselības apdrošināšana tiek organizēta un veikta saskaņā ar stingru tiesisko regulējumu, t. i., visu veselības apdrošināšanas sabiedrību statuss, tiesības un pienākumi ir noteikti ar likumu, kurā paredzēti sīki izstrādāti nosacījumi, un apdrošināšanas sabiedrību darbība ir pakļauta stingrai valsts kontrolei⁽⁵⁶⁾.
- (89) Pamatojoties uz šīm iezīmēm, Komisija secina, ka Slovēkijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēma nav saimnieciska rakstura sistēma, tāpēc SZP/VZP nevar uzskatīt par "uzņēmumu" Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē⁽⁵⁷⁾.
- (90) Komisija atzīst, ka uz Slovēkijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmas ietvaros veikto darbību saimniecisko raksturu varētu norādīt noteiktas minētās sistēmas iezīmes: i) vairāku apdrošināšanas sabiedrību (valsts un privātu) darbība Slovēkijas obligātās veselības apdrošināšanas nozarē, ii) zināma konkurence starp šiem veselības apdrošinātājiem, kas ir iii) iesaistīti peļņas gūšanas darbībā, un iv) tas, ka Slovēkijas Konstitucionālā tiesa darbību uzskatīja par atvērtu konkurencei. Tomēr Komisija uzskata, ka šo iezīmju esība neliek apšaubīt tās secinājumu, ka Slovēkijā īstenotā obligātā veselības apdrošināšana nav saimnieciska darbība.
- (91) Pirmkārt, Komisija norāda, ka tas apstāklis, ka obligātās veselības apdrošināšanas nozarē darbojas vairākas (valsts un privātas) sabiedrības, pats par sevi nepiešķir saimniecisku raksturu šo sabiedrību darbībām sistēmā, kur, kā paskaidrots 85., 86. un 87. apsvērumā, dominē sistēmas sociālās iezīmes un mērķi, solidaritātes princips ir galvenais minētās sistēmas darbības princips un tiek īstenota stingra valsts kontrole. Šāda interpretācija piešķirtu pārmērīgu nozīmi organizatoriskajiem pasākumiem, kurus dalībvalsts ir izvēlējusies, lai īstenotu daļu no savas sociālā nodrošinājuma sistēmas, neveltot pienācīgu uzmanību attiecīgās sistēmas būtībai⁽⁵⁸⁾.
- (92) Otrkārt, no EST judikatūras izriet, ka arī konkurences iespējamība veselības apdrošināšanas sistēmā un faktiski notiekoša konkurence – pat tad, ja to paredzējis likumdevējs un apstiprinājusi tiesa, – ne vienmēr attiecīgajai darbībai piešķir saimniecisku raksturu. EST ir precizējusi, ka, lai secinātu, vai darbībām ir saimniecisks raksturs obligātās veselības apdrošināšanas sistēmā, kurā, līdzīgi kā Slovēkijas sistēmā, tiek dota zināma rīcības brīvība attiecībā uz konkurenci, noteicošais ir šīs konkurences raksturs un līmenis, apstākļi, kādos tā notiek, kā arī citu

⁽⁵⁴⁾ Sk. 26.–29. apsvērumu.

⁽⁵⁵⁾ Sk. 23., 24. un 25. apsvērumu.

⁽⁵⁶⁾ Sk. 32. apsvērumu.

⁽⁵⁷⁾ Slovēkijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēma ir līdzīga Vācijas obligātās valsts veselības apdrošināšanas sistēmai, ko Eiropas Savienības Tiesa ir novērtējusi spriedumā apvienotajās lietās C-264/01, C-306/01, C-354/01 un C-355/01 AOK *Bundesverband*. EST uzskatīja, ka Vācijas sistēma nav saimnieciska rakstura sistēma, un īpaši uzsvēra, ka Vācijas slimokasēm ir likumā noteikts pienākums piedāvāt to dalībniekiem obligātus, valsts noteiktus pabalstus, kuri pārsvarā ir identiski un nav atkarīgi no apdrošināto personu veikto iemaksu apmēra, tādējādi slimokases nekonkurē savā starpā, sniedzot obligātus, likumā noteiktus pabalstus, un ir iesaistītas risku izlīdzināšanas sistēmā (sk. minētā sprieduma 52., 53. un 54. punktu).

⁽⁵⁸⁾ Sk. arī iepriekš minēto spriedumu lietā C-350/07 *Kattner Stahlbau* (53. punkts) un jo īpaši ģenerālvokāta J. Mazák secinājumus minētajā lietā (59. punkts).

svarīgu faktoru esība un nozīme⁽⁵⁹⁾. Šajā gadījumā patērētājiem visinteresantākais konkurences veids – cenu konkurence attiecībā uz iemaksu lielumu – tiek izslēgts, jo Slovērijas veselības apdrošinātāji nevar mainīt apdrošinātās personas iemaksu lielumu, kas ir noteikts ar likumu. Turklāt ar kvalitāti saistītās konkurences iespējas ir diezgan ierobežotas, jo Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmā ir paredzēts ļoti plašs to likumā noteikto pabalstu klāsts, kuri ir vienādi visām apdrošinātajām personām, tādējādi atstājot apdrošinātajiem maz iespēju konkurēt klientu piesaistīšanā, pamatojoties uz papildu (bezmaksas) pakalpojumu piedāvājumu. Tādēļ veselības apdrošinātāji nekonkurē savā starpā, jo tie nespēj ietekmēt šos likumā noteiktos pabalstus, nedz arī obligāto, likumā noteikto pabalstu sniegšanu veselības aprūpes jomā, kas ir viņu galvenā funkcija.

- (93) Treškārt, Komisija uzskata, ka obligātās veselības apdrošināšanas ar saimniecisko darbību nesaistīto raksturu neietekmē tas, ka veselības apdrošināšanas sabiedrības iesaistās konkurencē attiecībā uz kvalitāti un iepirkumu efektivitāti, iegādājoties labas kvalitātes veselības aprūpes pakalpojumus un saistītos pakalpojumus no to sniedzējiem par konkurētspējīgām cenām. Tādējādi apdrošināšanas sabiedrības, veicot obligātās veselības apdrošināšanas darbību, kas nodalāma no to darbības, slēdzot līgumus ar apdrošinātajām personām, iegūst līdzekļus, kas vajadzīgi to pienākumu izpildei minētajā sistēmā. No EST judikatūras izriet, ka gadījumā, ja obligātās veselības apdrošināšanas sistēma savu raksturīgo iezīmju dēļ nav saimnieciska rakstura sistēma, tad arī darbība, kas attiecas uz to līdzekļu ieguvī, kas nepieciešami, lai šī sistēma darbotos, nav saimnieciska rakstura darbība⁽⁶⁰⁾.
- (94) Ceturtkārt, tas, ka Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas regulējumā veselības apdrošinātajiem ir ļauts gūt peļņu un zināmu peļņas daļu sadalīt saviem akcionāriem, nemaina to, ka viņu darbības nav saimnieciska rakstura darbības, jo tās tiek veiktas sistēmā, kurā spilgti vērojamas visas iepriekš minētās iezīmes, kas norāda, ka tā nav saimnieciska rakstura sistēma. Tas apstāklis vien, ka veselības apdrošinātajiem ir atļauts gūt peļņu un sadalīt zināmu peļņas daļu, pats par sevi nevar mainīt sistēmas sociālo iezīmju un mērķu pārsvaru, solidaritātes principa būtisko nozīmi sistēmā un to, ka sistēma darbojas saskaņā ar stingru valsts regulējumu un valsts uzraudzībā. Attiecībā uz minēto valsts regulējumu Komisija atgādina, ka iespēju gūt, izmantot un sadalīt peļņu ierobežo juridiskās saistības, ko Slovērijas apdrošināšanas sabiedrībām ir noteikusi valsts un kas ir paredzētas, lai nodrošinātu obligātās veselības apdrošināšanas un visu tās dominējošo sociālo un solidaritātes mērķu dzīvotspēju un nepārtrauktību⁽⁶¹⁾. Tāpēc Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas nozarē tiesības gūt, izmantot un sadalīt peļņu ir ievērojami vairāk ierobežotas nekā parastās tirdzniecības nozarēs un ir saistītas ar sociālo un solidaritātes mērķu sasniegšanu.
- (95) Tādējādi sakarā ar konkurences ierobežojumiem, kas tika ieviesti Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmā (t. i., tikai daļēja konkurence attiecībā uz kvalitāti, bet konkurence cenu jomā nepastāv vispār), kā arī ierobežojumiem attiecībā uz peļņas gūšanas un izmantošanas veidu Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmā konstatētie konkurences un peļņas gūšanas elementi neliek apšaubīt dominējošās sociālās, solidaritātes un regulējuma iezīmes, kas norāda uz to, ka darbības, kuras veselības apdrošināšanas sabiedrības veic minētās sistēmas ietvaros, nav saimnieciska rakstura darbības. Drīzāk būtu jāuzskata, ka Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmā konstatētie konkurences un peļņas gūšanas elementi palīdz sasniegt galveno mērķi, proti, tie rosina apdrošināšanas sabiedrības darboties saskaņā ar labas pārvaldības principiem, lai nodrošinātu pienācīgu minētās sociālā nodrošinājuma sistēmas darbību, tādējādi veicinot šīs sistēmas sociālo un solidaritātes mērķu sasniegšanu⁽⁶²⁾.
- (96) Visbeidzot, Komisija uzskata, ka tas apstāklis, ka Slovērijas Konstitucionālā tiesa (izvērtējot, vai tika pārkāptas Slovērijas Konstitūcijā paredzētās tiesības veikt darījumdarbību) secināja, ka Slovērijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēma ir “iekļaujama konkurences sfērā”, nenozīmē, ka šī sistēma ietver saimnieciska rakstura darbības valsts atbalsta noteikumu izpratnē. Faktiski minētajā gadījumā Slovērijas Konstitucionālajai tiesai tika lūgts pārskatīt, vai 2007. gadā tiesību aktos paredzētais aizliegums attiecībā uz veselības apdrošināšanas sabiedrību

⁽⁵⁹⁾ Šajā sakarā Komisija atgādina, ka apstāklis, ka Vācijas slimokases AOK lietā (apvienotās lietas C-264/01, C-306/01, C-354/01 un C-355/01 AOK *Bundesverband*) bija pat iesaistītas zināmā cenu konkurencē, kas ļāva noteiktā mērā mainīt filiāļu iemaksu likmes, nelika apšaubīt Tiesas secinājumu, ka šīs slimokases neveic saimniecisku darbību. Saskaņā ar EST spriedumu konkurences elementa ieviešana iemaksu jomā, lai mudinātu slimokases veikt savu darbību saskaņā ar labas pārvaldības principiem, proti, pēc iespējas efektīvāk un lētāk, bija vajadzīga, lai nodrošinātu Vācijas sociālā nodrošinājuma sistēmas pienācīgu darbību. Saskaņā ar EST spriedumu minētā mērķa sasniegšana nekādi nemaina slimokasu darbības raksturu (sk. minētā sprieduma 56. punktu).

⁽⁶⁰⁾ Sk. 2003. gada 4. marta spriedumu lietā T-319/99 *FENIN* (*Recueil* 2003, II-357. lpp., jo īpaši 37. punkts).

⁽⁶¹⁾ Sk. 84.–88. apsvērumu.

⁽⁶²⁾ Ņemot vērā arī reformas galveno (efektivitātes) mērķi, kas minēti 13. apsvērumā.

peļņas sadali ir saderīgs ar Slovākijas Konstitūciju (tika pārkāptas īpašumtiesības, tiesības uz īpašumtiesību aizsardzību un tiesības veikt darījumdarbību) un Līguma 18., 49., 54. un 63. pantu. Slovākijas Konstitucionālā tiesa nolēma, ka ar šo aizliegumu ir pārkāpta Slovākijas Konstitūcija un ka tādēļ nav iemesla apspriest ES iekšējā tirgus noteikumu būtiskos elementus vai lemt par to pārkāpšanu.

- (97) Šādos apstākļos, ņemot vērā pašreizējās lietas īpatnības, kā arī attiecīgo rādītāju esamību un nozīmi, Slovākijā organizēto un veikto obligātās veselības apdrošināšanas darbību nevar uzskatīt par saimniecisku darbību.
- (98) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secina, ka SZP/VZP kā apstrīdēto pasākumu saņēmējus nevar uzskatīt par uzņēmumiem Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē un ka tāpēc šie pasākumi nav saistīti ar valsts atbalstu minētā noteikuma izpratnē.
- (99) Tāpēc nav vajadzības pārbaudīt pārējos valsts atbalsta esības nosacījumus LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, nedz arī novērtēt apstrīdēto pasākumu saderību.

8. SECINĀJUMS

- (100) Saskaņā ar iepriekš minētajiem apsvērumiem, Komisija secina, ka apstrīdētie pasākumi nav valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Turpmāk minētie pasākumi, kurus Slovākijas Republika ir piešķīrusi *Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP)* un/vai *Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP)*, nav valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē:

- a) SZP kapitāla palielināšana par SKK 450 miljoniem laikposmā no 2005. gada 28. novembra līdz 2006. gada 18. janvārim;
- b) *Veritel' a. s.* veiktā SZP parādu dzēšana laikposmā no 2003. gada līdz 2006. gadam;
- c) subsīdija, ko Veselības ministrija 2006. gadā piešķīra SZP;
- d) VZP kapitāla palielināšana par EUR 65,1 miljonu 2010. gada 1. janvārī;
- e) Risku izlīdzināšanas sistēma, kas izveidota ar Likuma Nr. 580/2004 3. daļu, un
- f) likvidēto veselības apdrošināšanas sabiedrību portfeļu nodošana, proti, sabiedrības *Družstevná zdravotná poisťovňa* portfeļa nodošana VZP un sabiedrības *Európská zdravotná poisťovňa* portfeļa nodošana SZP.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Slovākijas Republikai.

Briselē, 2014. gada 15. oktobrī

Komisijas vārdā –
Komisijas priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2015/249**(2015. gada 10. februāris),****ar kuru pagarina spēkā esības termiņu Lēmumam 2006/502/EK, ar ko dalībvalstīm pieprasa veikt pasākumus, kas atļautu tirgot tikai bērniem drošas šķiltavas un aizliegtu tirgot jaunrades šķiltavas***(izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 603)***(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 13. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2006/502/EK ⁽²⁾ dalībvalstīm jāveic pasākumi, lai atļautu laist tirgū tikai bērniem drošas šķiltavas un aizliegtu laist tirgū jaunrades šķiltavas.
- (2) Lēmumu 2006/502/EK pieņēma saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 13. panta noteikumiem, kuros paredzēts, ka lēmums ir spēkā laika posmā, kas nepārsniedz vienu gadu, bet šo spēkā esamību var pagarināt uz turpmākiem laika posmiem, no kuriem neviens nav ilgāks par vienu gadu.
- (3) Lēmuma 2006/502/EK spēkā esamības termiņu pagarināja par vienu gadu – pirmoreiz ar Komisijas Lēmumu 2007/231/EK ⁽³⁾ līdz 2008. gada 11. maijam, otrreiz ar Komisijas Lēmumu 2008/322/EK ⁽⁴⁾ līdz 2009. gada 11. maijam, trešo reizi ar Komisijas Lēmumu 2009/298/EK ⁽⁵⁾ līdz 2010. gada 11. maijam, ceturto reizi ar Komisijas Lēmumu 2010/157/ES ⁽⁶⁾ līdz 2011. gada 11. maijam, piekto reizi ar Komisijas Lēmumu 2011/176/ES ⁽⁷⁾ līdz 2012. gada 11. maijam, sesto reizi ar Komisijas Lēmumu 2012/53/ES ⁽⁸⁾ līdz 2013. gada 11. maijam, septīto reizi ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2013/113/ES ⁽⁹⁾ līdz 2014. gada 11. maijam un astoto reizi ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2014/61/ES ⁽¹⁰⁾ līdz 2015. gada 11. maijam.
- (4) Aizvien tirgū tiek laistas šķiltavas, kas nav bērniem drošas. To sastopamība vēl vairāk būtu jāsamazina ar pastiprinātiem tirgus uzraudzības pasākumiem, sākot no mērķtiecīgas paraugu atlases līdz efektīviem ierobežojošiem pasākumiem.
- (5) Tā kā nav ieviesti citi apmierinoši pasākumi, kas attiektos uz bērniem drošām šķiltavām, Lēmuma 2006/502/EK spēkā esības termiņš jāpagarina vēl par 12 mēnešiem.
- (6) Tāpēc Lēmums 2006/502/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (7) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi ar Direktīvu 2001/95/EK izveidotā komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2006/502/EK 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šo lēmumu piemēro līdz 2016. gada 11. maijam.”

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.⁽²⁾ OV L 198, 20.7.2006., 41. lpp.⁽³⁾ OV L 99, 14.4.2007., 16. lpp.⁽⁴⁾ OV L 109, 19.4.2008., 40. lpp.⁽⁵⁾ OV L 81, 27.3.2009., 23. lpp.⁽⁶⁾ OV L 67, 17.3.2010., 9. lpp.⁽⁷⁾ OV L 76, 22.3.2011., 99. lpp.⁽⁸⁾ OV L 27, 31.1.2012., 24. lpp.⁽⁹⁾ OV L 61, 5.3.2013., 11. lpp.⁽¹⁰⁾ OV L 38, 7.2.2014., 43. lpp.

2. pants

Dalībvalstis ne vēlāk kā līdz 2015. gada 11. maijam veic pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma izpildei, un publicē tos. Par to dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2015. gada 10. februārī

*Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Věra JOUROVÁ*

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2015/250**(2015. gada 13. februāris),****ar ko groza I un II pielikumu Lēmumam 2004/558/EK attiecībā uz Vācijas federālo zemju Saksijas, Saksijas-Anhaltes, Brandenburgas, Berlīnes un Meklenburgas-Priekšpomerānijas kā no liellopu infekciozā rinotraheīta brīvu reģionu statusu***(izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 706)***(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvu 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas liellopu un cūku iekšējo tirdzniecību ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Direktīvā 64/432/EEK paredzēti noteikumi attiecībā uz liellopu tirdzniecību Savienībā. Minētās direktīvas 9. pantā noteikts, ka dalībvalsts, kas ieviesusi obligāto valsts kontroles programmu attiecībā uz kādu no lipīgajām slimībām, kuras uzskaitītas minētās direktīvas E pielikuma II daļā, attiecīgo programmu var iesniegt apstiprināšanai Komisijā. Liellopu infekciozais rinotraheīts ir ietverts minētajā sarakstā. Infekciozais liellopu rinotraheīts ir 1. tipa liellopu herpesvīrusa (BHV1) infekcijas izteiktāko klīnisko pazīmju apraksts. Direktīvas 64/432/EEK 9. pantā paredzēta arī to papildu garantiju noteikšanas kārtība, ko var pieprasīt attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību.
- (2) Turklāt Direktīvas 64/432/EEK 10. pantā paredzēts, ka gadījumā, ja dalībvalsts uzskata, ka kāda no slimībām, kas uzskaitītas attiecīgās direktīvas E pielikuma II daļā, nav sastopama tās teritorijā vai teritorijas daļā, tā Komisijai iesniedz attiecīgus apliecinājošus dokumentus. Minētajā pantā paredzēta arī to papildu garantiju noteikšanas kārtība, ko var pieprasīt attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību.
- (3) Komisijas Lēmumā 2004/558/EK ⁽²⁾ ir apstiprinātas BHV1 kontroles un izskaušanas programmas, ko iesniegušas minētā lēmuma I pielikumā uzskaitītās dalībvalstis un kas attiecas uz minētajā pielikumā norādītajiem reģioniem, un kam saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 9. pantu piemēro papildu garantijas.
- (4) Turklāt Lēmuma 2004/558/EK II pielikumā norādīti tie dalībvalstu reģioni, kurus uzskata par brīviem no BHV1 infekcijas un attiecībā uz kuriem saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 10. pantu piemēro papildu garantijas.
- (5) Pašlaik Lēmuma 2004/558/EK I pielikumā ir uzskaitīti visi Vācijas reģioni, izņemot Bavārijas federālo zemi un Tiringenes federālo zemi. Bavārijas federālo zemi un Tiringenes federālo zemi uzskata par brīvām no BHV1 infekcijas, un tādēļ tās patlaban ir uzskaitītas minētā lēmuma II pielikumā.
- (6) Tagad Vācija ir iesniegusi Komisijai apliecinājošus dokumentus atbilstoši prasībai par papildu garantijām saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 10. pantu un par to, ka par brīvām no BHV1 infekcijas ir uzskatāmas Saksijas, Saksijas-Anhaltes, Brandenburgas, Berlīnes un Meklenburgas-Priekšpomerānijas federālās zemes.
- (7) No minētās dalībvalsts iesniegto apliecinājošo dokumentu izvērtējuma izriet, ka Saksijas, Saksijas-Anhaltes, Brandenburgas, Berlīnes un Meklenburgas-Priekšpomerānijas federālās zemes vairs nebūtu jāiekļauj Lēmuma 2004/558/EK I pielikumā, bet turpmāk tās būtu jāiekļauj tā II pielikumā un uz tām būtu jāattiecināma Direktīvas 64/432/EEK 10. pantā paredzētās papildu garantijas. Tāpēc Lēmuma 2004/558/EK I un II pielikums būtu attiecīgi jāgroza.
- (8) Tāpēc Lēmums 2004/558/EK būtu attiecīgi jāgroza.

⁽¹⁾ OV L 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 15. jūlija Lēmums 2004/558/EK par Padomes Direktīvas 64/432/EEK ieviešanu attiecībā uz papildus garantijām Kopienas iekšējā liellopu tirdzniecībā sakarā ar liellopu infekciozo rinotraheītu un atsevišķu dalībvalstu iesniegto izskaušanas programmu apstiprināšanu (OV L 249, 23.7.2004., 20. lpp.).

- (9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2004/558/EK I un II pielikumu aizstāj ar šā lēmuma pielikuma tekstu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2015. gada 13. februārī

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Vytenis ANDRIUKAITIS*

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

Dalībvalstis	Tie dalībvalstu reģioni, uz kuriem papildu garantijas attiecībā uz liellopu infekciozo rinotraheītu attiecinā saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 9. pantu
Beļģija	Visi reģioni
Čehija	Visi reģioni
Vācija	Visi reģioni, izņemot Bavārijas, Tīringenes, Saksijas, Saksijas-Anhaltes, Brandenburgas, Berlīnes un Meklenburgas-Priekšpomerānijas federālās zemes
Itālija	Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions Valles d'Aostas reģions Trento autonomā province

II PIELIKUMS

Dalībvalstis	Tie dalībvalstu reģioni, uz kuriem papildu garantijas attiecībā uz liellopu infekciozo rinotraheītu attiecinā saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 10. pantu
Dānija	Visi reģioni
Vācija	Bavārijas, Tīringenes, Saksijas, Saksijas-Anhaltes, Brandenburgas, Berlīnes un Meklenburgas-Priekšpomerānijas federālās zemes
Itālija	Bolcāno autonomā province
Austrija	Visi reģioni
Somija	Visi reģioni
Zviedrija	Visi reģioni"

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2015/251**(2015. gada 13. februāris),****ar ko groza Īstenošanas Lēmumu 2014/709/ES par dzīvnieku veselības kontroles pasākumiem saistībā ar Āfrikas cūku mēri dažās dalībvalstīs***(izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 710)***(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīvu 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvu 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvnieku dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽²⁾, un jo īpaši tās 10. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā ⁽³⁾, un jo īpaši tās 4. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Īstenošanas lēmumā 2014/709/ES ⁽⁴⁾ ir noteikti dzīvnieku veselības kontroles pasākumi saistībā ar Āfrikas cūku mēra klātbūtni dažās dalībvalstīs. Minētā lēmuma pielikumā ir norādīti un uzskaitīti konkrēti minēto dalībvalstu apgabali, kuri ir diferencēti pēc riska līmeņa, pamatojoties uz epidemioloģisko situāciju. Sarakstā iekļauti konkrēti Igaunijas, Itālijas, Latvijas, Lietuvas un Polijas apgabali.
- (2) Īstenošanas Lēmuma 2014/709/ES 11. pants, kurā paredzēts aizliegums uz citām dalībvalstīm un trešām valstīm nosūtīt svaigu cūkgaļu un noteiktus cūkgaļas izstrādājumus un cūkgaļas produktus no pielikumā norādītajiem apgabaliem, būtu jāpārskata, lai uzlabotu tā konsekvenci attiecībā uz atkāpēm, kas piemērojamas eksportam uz trešām valstīm.
- (3) Kopš 2014. gada oktobra tika ziņots par dažiem Āfrikas cūku mēra gadījumiem mežacūkām uz Igaunijas un Latvijas robežas abās dalībvalstīs apgabalā, kas iekļauts Īstenošanas Lēmuma 2014/709/ES pielikuma I daļā. Lietuvā tika ziņots par diviem gadījumiem Kauņā un Kupiškos.
- (4) Pašreizējās epidemioloģiskās situācijas attīstība būtu jāapsver, novērtējot risku, ko rada dzīvnieku veselības situācija Igaunijā, Latvijā un Lietuvā. Lai veiktu mērķtiecīgus dzīvnieku veselības kontroles pasākumus un novērstu Āfrikas cūku mēra izplatīšanos, kā arī nevajadzīgus tirdzniecības traucējumus Savienībā un izvairītos no tā, ka trešās valstis varētu uzlikt nepamatotus tirdzniecības šķēršļus, būtu jāgroza Īstenošanas lēmumā 2014/709/ES paredzētais Savienības saraksts ar apgabaliem, kuriem piemēro dzīvnieku veselības kontroles pasākumus, un jāņem vērā pašreizējā dzīvnieku veselības situācija attiecībā uz minētās slimības situāciju Igaunijā, Latvijā un Lietuvā.
- (5) Šā iemesla dēļ ir nepieciešams grozīt Īstenošanas lēmuma 2014/709/ES pielikumu, lai minētā pielikuma II daļā iekļautu attiecīgos Igaunijas, Latvijas un Lietuvas apgabalus.
- (6) Tāpēc Īstenošanas lēmums 2014/709/ES būtu attiecīgi jāgroza.
- (7) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumam,

⁽¹⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.⁽³⁾ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.⁽⁴⁾ Komisijas 2014. gada 9. oktobra Īstenošanas lēmums 2014/709/ES par dzīvnieku veselības kontroles pasākumiem saistībā ar Āfrikas cūku mēri dažās dalībvalstīs un ar ko atceļ Īstenošanas lēmumu 2014/178/ES (OV L 295, 11.10.2014., 63. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Īstenošanas lēmumu 2014/709/ES groza šādi:

1) lēmuma 11. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecīgās dalībvalstis, kurās atrodas pielikuma II, III vai IV daļā norādītie apgabali, var atļaut uz citām dalībvalstīm un trešām valstīm nosūtīt 1. punktā minēto svaigo cūkgaļu un cūkgaļas izstrādājumus un cūkgaļas produktus, kas sastāv no šādas cūkgaļas vai to satur, ar nosacījumu, ka šie cūkgaļas izstrādājumi un cūkgaļas produkti ir iegūti no cūkām, kuras kopš dzimšanas turētas saimniecībā ārpus pielikuma II, III un IV daļā minētajiem apgabaliem, un ka svaigā cūkgaļa, cūkgaļas izstrādājumi un cūkgaļas produkti ir ražoti, uzglabāti un pārstrādāti saskaņā ar 12. pantu apstiprinātos uzņēmumos.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecīgās dalībvalstis, kurās atrodas pielikuma II daļā norādītie apgabali, var atļaut uz citām dalībvalstīm un trešām valstīm nosūtīt 1. punktā minēto svaigo cūkgaļu un cūkgaļas izstrādājumus un cūkgaļas produktus, kas sastāv no šādas cūkgaļas vai to satur, ar nosacījumu, ka šie cūkgaļas izstrādājumi un cūkgaļas produkti ir iegūti no cūkām, kuras atbilst 3. panta 1. un 2. punkta vai 3. punkta prasībām.”;

2) pielikumu groza saskaņā ar šā lēmuma pielikumu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2015. gada 13. februārī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Vytenis ANDRIUKAITIS

PIELIKUMS

Īstenošanas lēmuma 2014/709/ES pielikumu groza šādi:

1) I daļu groza šādi:

a) ierakstu par Igauniju aizstāj ar šādu:

“1. **Igaunija**

Šādi Igaunijas apgabali:

- Pelvas apriņķis,
- Hēdemēstes pagasts,
- Kambjas pagasts,
- Kazepē pagasts,
- Kolgajāni pagasts,
- Kongutas pagasts,
- Keo pagasts,
- Kepu pagasts,
- Laekveres pagasts,
- Lasvas pagasts,
- Meremē pagasts,
- Neo pagasts,
- Paikuzes pagasts,
- Persti pagasts,
- Puhjas pagasts,
- Regaveres pagasts,
- Rannu pagasts,
- Rengu pagasts,
- Sārdes pagasts,
- Sāres pagasts,
- Sārepēdi pagasts,
- Semeru pagasts,
- Surju pagasts,
- Sūrejāni pagasts,
- Tahkurannas pagasts,
- Tormas pagasts,
- Vastselīnas pagasts,
- Vīratsi pagasts,
- Vinni pagasts,
- Viru-Nigulas pagasts,
- Veru pagasts,
- Veru pilsēta,
- Kundas pilsēta,
- Viljandi pilsēta.”;

b) ierakstu par Latviju aizstāj ar šādu:

“2. Latvija

Šādi Latvijas apgabali:

- Aizkraukles novads,
- Alojas novads,
- Ilzenes, Zeltiņu, Kalncempju, Annas, Malienas, Jaunannas, Mārupes un Liepnas pagasts Alūksnes novadā,
- Amatas novads,
- Virešu pagasts Apes novadā,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Cēsu novads,
- Gulbenes novads,
- Ikšķiles novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Ķeguma novads,
- Kocēnu novads,
- Krimuldas novads,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Mālpils novads,
- Mazsalacas novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Pārgaujas novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Smiltenes novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Viesītes novads,

- Viļakas novads,
- republikas pilsēta Valmiera.”;

c) ierakstu par Lietuvu aizstāj ar šādu:

“3. **Lietuva**

Šādi Lietuvas apgabali:

- Josvaiņu, Pernaravas, Kraķu, Ķēdaiņu pilsēta, Dotnuvas, Gudžūnu un Survilišķu pagasts Ķēdaiņu rajona pašvaldībā,
- Krekenavas, Upītes, Velžu, Miežišķu, Karsakišķu, Naujamiesta, Paīstres, Panevėžas un Smilģu pagasts Panevėžas rajona pašvaldībā,
- Sķēmju un Sidabravas pagasts Radvilišķu rajona pašvaldībā,
- Kauņas pilsētas pašvaldība,
- Panevėžas pilsētas pašvaldība,
- Kaišadores rajona pašvaldība,
- Kauņas rajona pašvaldība,
- Pasvales rajona pašvaldība,
- Prienu rajona pašvaldība,
- Birštonas pašvaldība,
- Kalvarijas pašvaldība,
- Kazlu Rūdas pašvaldība,
- Marijampoles pašvaldība.”;

2) II daļu groza šādi:

a) ierakstu par Igauniju aizstāj ar šādu:

“1. **Igaunija**

Šādi Igaunijas apgabali:

- Austrumviru apriņķis,
- Valgas apriņķis,
- Abjas pagasts,
- Hallistes pagasts,
- Karksi pagasts,
- Paistu pagasts,
- Tarvastu pagasts,
- Antslas pagasts,
- Menistes pagasts,
- Varstu pagasts,
- Reuges pagasts,
- Semerpalu pagasts,
- Hānjas pagasts,
- Miso pagasts,
- Urvastes pagasts.”;

b) ierakstu par Latviju aizstāj ar šādu:

“2. Latvija

Šādi Latvijas apgabali:

- Aknīstes novads,
- Veclaicenes, Jaunlaicenes, Ziemeru, Alsviķu, Mārkalnes, Jaunalūksnes un Pededzes pagasts Alūksnes novadā,
- Gaujienas, Trapenes un Apes pagasts Apes novadā,
- Cesvaines novads,
- Ērgļu novads,
- Ilūkstes novads,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- Jēkabpils novads,
- Kokneses novads,
- Krustpils novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Madonas novads,
- Pļaviņu novads,
- Varakļānu novads.”;

c) ierakstu par Lietuvu aizstāj ar šādu:

“3. Lietuva

Šādi Lietuvas apgabali:

- Anīkšču rajona pašvaldības Andrionišķu, Anīkšču, Debeiķu, Kavarskas, Kurkļu, Skiemoņu, Traupes, Troškūnu, Viešintas pašvaldība un Svēdasu pašvaldības daļa, kas atrodas uz dienvidiem no ceļa Nr. 118.
  - Pelēdnaģu, Vilaiņu, Truskavas un Šētas pagasts Ķēdaiņu rajona pašvaldībā,
  - Kupišķu rajona pašvaldības Alizavas, Kupišķu, Norūnu un Subačus pagasts,
  - Ramīgalas, Vadokļu un Raguvus pagasts Panevėžas rajona pašvaldībā,
  - Alītas apriņķis,
  - Viļņas pilsētas pašvaldība,
  - Biržu rajona pašvaldība,
  - Jonavas rajona pašvaldība,
  - Šaļčininku rajona pašvaldība,
  - Širvintas rajona pašvaldība,
  - Traķu rajona pašvaldība,
  - Ukmerģes rajona pašvaldība,
  - Viļņas rajona pašvaldība,
  - Elektrēnu pašvaldība.”
-

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2015/252**(2015. gada 13. februāris),****ar ko Lēmuma 2007/777/EK II pielikumu groza attiecībā uz ierakstu par Amerikas Savienotajām Valstīm to trešo valstu vai to daļu sarakstā, no kurām Savienībā atļauts ievest gaļas produktus un apstrādātus kuņģus, pūšļus un zarnas, saistībā ar augsti patogēno putnu gripu***(izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 714)***(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta ievadfrāzē, 8. panta 1. punkta pirmo daļu, 8. panta 4. punktu un 9. panta 4. punkta c) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Lēmumā 2007/777/EK ⁽²⁾ ir noteikti dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības noteikumi gaļas produktu un apstrādātu kuņģu, pūšļu un zarnu ("preču") importam, tranzītsūtījumiem un uzglabāšanai Savienībā.
- (2) Lēmuma 2007/777/EK II pielikuma 1. daļā ir norādītas trešo valstu teritorijas, no kurām preču ieviešana Savienībā ir ierobežota ar dzīvnieku veselību saistītu iemeslu dēļ un kurām piemēro reģionalizāciju. Minētā pielikuma 2. daļā ir ietverts saraksts ar tām trešām valstīm vai to daļām, no kurām preču ieviešana Savienībā ir atļauta ar nosacījumu, ka precēm ir veikta attiecīga apstrāde, kuras veidi izklāstīti minētā pielikuma 4. daļā.
- (3) Amerikas Savienotās Valstis ir uzskaitītas Lēmuma 2007/777/EK II pielikuma 2. daļā kā valsts, no kuras Savienībā cita starpā atļauts ievest preces, kas iegūtas no mājputniem, saimniecībās audzētiem medījamiem putniem (izņemot skrējējputnus), saimniecībās audzētiem skrējējputniem un savvaļas medījamiem putniem, kam veikta nespēcīga apstrāde, kas izklāstīta minētā pielikuma 4. daļā (apstrāde "A"), ar nosacījumu, ka gaļa, no kuras produkti ir izgatavoti, atbilst dzīvnieku veselības prasībām svaigai gaļai, ieskaitot tās izcelsmi no trešās valsts vai tās daļām, kas ir augsti patogēnās putnu gripas (APPG) nesekartas, kā paredzēts Lēmuma 2007/777/EK III pielikumā ietvertajā dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības sertifikāta paraugā.
- (4) Vienošanās starp Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm ⁽³⁾ paredz savstarpējo reģionalizācijas pasākumu ātru atzīšanu gadījumā, ja notiek slimību uzliesmojumi Savienībā vai Amerikas Savienotajās Valstīs ("Vienošanās").
- (5) Ir apstiprināti APPG H5N8 apakštipa uzliesmojumi mājputnu saimniecībā, kas atrodas *Douglas County* Oregonas štatā, un APPG H5N2 apakštipa uzliesmojumi Vašingtonas štatā Amerikas Savienotajās Valstīs.
- (6) Ņemot vērā pašreizējo epidemioloģisko situāciju attiecībā uz APPG Amerikas Savienotajās Valstīs, apstrāde "A" ir nepietiekama, lai novērstu dzīvnieku veselības apdraudējumus, kas saistīti ar tādu preču ieviešanu Savienībā, kuras iegūtas no mājputniem, saimniecībās audzētiem medījamiem putniem (izņemot skrējējputnus), saimniecībās audzētiem skrējējputniem un savvaļas medījamiem putniem no *Douglas County* Oregonas štatā un no visa Vašingtonas štata. Lai nepieļautu APPG vīrusa ieviešanu Savienībā, minētajiem produktiem būtu jāveic vismaz apstrāde "D", kas izklāstīta Lēmuma 2007/777/EK II pielikuma 4. daļā (apstrāde "D").

⁽¹⁾ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2007. gada 29. novembra Lēmums 2007/777/EK, ar kuru paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības aizsardzības prasības un sertifikātu paraugus tādu gaļas produktu un apstrādātu kuņģu, pūšļu un zarnu importam no trešām valstīm, kas paredzēti lietošanai pārtikā, un ar kuru atceļ Lēmumu 2005/432/EK (OV L 312, 30.11.2007., 49. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu valdības Vienošanās par sanitārajiem pasākumiem, lai aizsargātu sabiedrības un dzīvnieku veselību tirdzniecībā ar dzīvnieku dzīvniekiem un dzīvnieku produktiem, kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes Lēmumu 98/258/EK (OV L 118, 21.4.1998., 1. lpp.).

- (7) Amerikas Savienotās Valstis ir sniegušas informāciju par epidemioloģisko situāciju savā teritorijā un par veiktajiem pasākumiem tālākas APPG izplatības nepieļaušanai, un šo informāciju Komisija ir izvērtējusi. Pamatojoties uz minēto izvērtējumu, kā arī saistībām, ko nosaka Vienošanās, un Amerikas Savienoto Valstu sniegtajām garantijām, jāsecina, ka prasība veikt apstrādi "D" būtu pietiekama, lai novērstu apdraudējumus, kas saistīti ar tādu preču ieviešanu Savienībā, kuras iegūtas no mājputnu, saimniecībā audzētu medījamo putnu (izņemot skrējējputnu), saimniecībā audzētu skrējējputnu un savvaļas medījamo putnu gaļas no *Douglas County* Oregonas štatā un no visa Vašingtonas štata, kam Amerikas Savienoto Valstu veterinārās iestādes noteikušas ierobežojumus saistībā ar pašreizējiem APPG uzliesmojumiem. Tāpēc, ņemot vērā minēto reģionalizāciju, Lēmuma 2007/777/EK II pielikuma 1. un 2. daļa būtu attiecīgi jāgroza.
- (8) Tāpēc Lēmums 2007/777/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2007/777/EK II pielikumu groza saskaņā ar šā lēmuma pielikumu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2015. gada 13. februārī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Vytenis ANDRIUKAITIS

PIELIKUMS

Lēmuma 2007/777/EK II pielikumu groza šādi:

1) pielikuma 1. daļā starp ierakstu par Krieviju un ierakstu par Dienvidāfriku iekļauj šādu ierakstu par Amerikas Savienotajām Valstīm:

"Amerikas Savienotās Valstis	US	01/2014	Visa valsts
	US-1	01/2014	Amerikas Savienoto Valstu teritorija, izņemot US-2 teritoriju
	US-2	01/2014	Šāda Amerikas Savienoto Valstu teritorija: <i>Douglas County</i> Oregonas štatā un visa Vašingtonas štata teritorija"

2) pielikuma 2. daļas ierakstu par Amerikas Savienotajām Valstīm aizstāj ar šādu:

"US	Amerikas Savienotās Valstis US	A	A	A	A	XXX	XXX	A	A	A	XXX	A	XXX	XXX
	Amerikas Savienotās Valstis US-1	A	A	A	A	A	A	A	A	A	XXX	A	A	XXX
	Amerikas Savienotās Valstis US-2	A	A	A	A	D	D	A	A	A	XXX	A	D	XXX"

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2015/253**(2015. gada 16. februāris),****ar ko attiecībā uz sēra saturu flotes degvielās paredz noteikumus par paraugu ņemšanu un ziņošanu saskaņā ar Padomes Direktīvu 1999/32/EK**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvu 1999/32/EK, ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem un ar ko groza Direktīvu 93/12/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. panta 1.b punktu un 7. panta 1.a punktu,

tā kā:

- (1) Lai gūtu prognozēto labumu, ko veselības un vides jomā sniegtu jūras transporta sēra dioksīda emisiju samazinājums, tādējādi sekmējot taisnīgu konkurenci un lielāku jūras transporta ilgtspēju, prioritāra ir Direktīvas 1999/32/EK izmaksefektīva un saskaņota īstenošana.
- (2) Lai Direktīvas 1999/32/EK 3.a, 4.a un 4.b pantu īstenotu efektīvi, dalībvalstīm jānodrošina pietiekami bieža un precīza paraugu ņemšana no flotes degvielām, ko piegādā kuģiem vai izmanto uz kuģiem, tostarp kuģa žurnālu un degvielas piegādes pavaddokumentu inspicēšana.
- (3) Direktīvas 1999/32/EK 6. panta 1. punkts paredz, ka dalībvalstīm ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai, izmantojot paraugu ņemšanu, pārbaudītu, kāds ir kuģos izmantotās flotes degvielas sēra saturs, kad tie atrodas attiecīgajās jūras teritorijās un ostās. Šajā kontekstā "paraugu ņemšana" būtu jāinterpretē plaši, uzskatot, ka tā aptver visas minētas direktīvas 6. panta 1.a punkta a), b) un c) apakšpunktā norādītās atbilstības verificācijas metodes.
- (4) Kad fiziski ņem flotes degvielas paraugus, lai verificētu atbilstību, būtu vai nu jāiegūst un jāanalizē punktparaugs no kuģa degvielas padeves sistēmas, vai jāanalizē attiecīgie uz kuģa esošie noplombētie flotes degvielas paraugi.
- (5) Paraugu ņemšanas biežums būtu jānosaka, pamatojoties uz to, cik kuģu ienāk kādas dalībvalsts ostās, kuģa dokumentācijas verificāciju, alternatīvu atlasas tehnoloģiju izmantojumu, lai nodrošinātu sloga taisnīgu sadalījumu dalībvalstu starpā, un izmaksefektivitāti, kā arī īpašiem brīdinājumiem par atsevišķiem kuģiem.
- (6) Paraugu ņemšanai laikā, kad flotes degvielu piegādā kuģim, būtu galvenokārt jāizraugās flotes degvielas piegādātāji, kuru piegādātā flotes degviela atkārtoti atzīta par neatbilstīgu piegādes pavaddokumentā sniegtajai specifikācijai, ņemot vērā piegādātāja tirgotās flotes degvielas apjomu.
- (7) Lai Direktīvu 1999/32/EK īstenotu izmaksefektīvi, dalībvalstis būtu jāmudina ievērot paraugu ņemšanas biežumu, kuģus atbilstības verificācijai izvēloties ar nacionālo riskorientētas atlasas mehānismu vai izmantojot novatoriskas atbilstības verificācijas tehnoloģijas, kā arī iegūto informāciju kopīgot ar citām dalībvalstīm.
- (8) Eiropas Jūras drošības aģentūra ir izstrādājusi un pārvalda īpašu Savienības informācijas sistēmu, kas dalībvalstīm pieejama no 2015. gada 1. janvāra un kas darbojas kā platforma, kurā reģistrēt un kopīgot informāciju par atsevišķu atbilstības verificāciju rezultātiem saskaņā ar Direktīvu 1999/32/EK. Dalībvalstis būtu jāmudina izmantot šo sistēmu, kas var ievērojami palīdzēt racionalizēt un optimizēt direktīvas prasību ievērošanas novērtēšanu.
- (9) Lai neradītu nesamērīgi lielu administratīvo slogu dalībvalstīm, kurām nav krasta līnijas, šo valstu kuģiem vai to flotes degvielas piegādātājiem, dažus noteikumus minētajām dalībvalstīm nepiemēro.
- (10) Ziņojot būtu jāņem vērā visu pieejamo un moderno tehnoloģiju optimāls izmantojums, lai administratīvais slogs būtu minimāls, līdztekus atstājot elastību tām dalībvalstīm, kas varētu vēlēties ziņot kādā tradicionālākā veidā. Tāpēc dalībvalstīm ir iespēja izmantot Savienības informācijas sistēmu, lai izpildītu attiecīgos gada ziņošanas pienākumus saskaņā ar Direktīvu 1999/32/EK.

⁽¹⁾ OVL L 121, 11.5.1999., 13. lpp.

- (11) Ne agrāk kā no 2016. gada 1. janvāra, ja būs pieejami vienoti kopīgi dati par sēra atbilstības verifikāciju un paraugu ņemšanu, dalībvalstis var izmantot Savienības informācijas sistēmā integrēto riskorientētās atlasē mehānismu, lai izmaksē efektīvi pēc prioritātes sakārtotu kuģus, kam veicama degvielas verifikācija.
- (12) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi ar Direktīvas 1999/32/EK 9. panta 1. punktu izveidotā komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Šis lēmums attiecībā uz sēra saturu flotes degvielās paredz noteikumus par paraugu ņemšanu un ziņošanu saskaņā ar Direktīvu 1999/32/EK.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "padeves tvertne" ir tvertne, no kuras ņem degvielu, ko izmanto lejasposma degvielleļļas sadedzināšanas iekārtas;
- 2) "degvielas padeves sistēma" ir sistēma, ar kuru degviela tiek novadīta, filtrēta, attīrīta un piegādāta no padeves tvertnēm uz degvielleļļas sadedzināšanas iekārtām;
- 3) "kuģa pārstāvis" ir kuģa kapteinis vai atbildīgā persona, kas atbild par izmantotajām flotes degvielām, dokumentiem un alternatīvā degvielas paraugu ņemšanas punkta apstiprināšanu;
- 4) "sēra satura inspektors" ir persona, ko dalībvalsts kompetentā iestāde pienācīgi pilnvarojusi verificēt atbilstību Direktīvas 1999/32/EK noteikumiem;
- 5) "Savienības informācijas sistēma" ir Eiropas Jūras drošības aģentūras pārvaldīta sistēma, kurā reģistrē un kopīgo informāciju par atsevišķo atbilstības verifikāciju rezultātiem saskaņā ar Direktīvu 1999/32/EK un kura izmanto informāciju par kuģu piestāšanu ostās, kas pieejama informācijas pārvaldības sistēmā *SafeSeaNet*, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/59/EK ⁽¹⁾ 22.a pantu (turpmāk "*SafeSeaNet*"). Uz šo saskaņā ar Direktīvu 1999/32/EK veikto atsevišķo atbilstības verifikāciju un saistīto konstatējumu bāzes ir izstrādāts Savienības riskorientētās atlasē mehānisms.

3. pants

Uz kuģiem izmantoto flotes degvielu paraugu ņemšanas biežums

1. Dalībvalstis veic kuģu žurnālu un degvielas piegādes pavaddokumentu inspekcijas vismaz 10 % kuģu no to kuģu kopskaita, kas gadā piestāj attiecīgajā dalībvalstī.

To kuģu kopskaits, kas dalībvalsts ostās piestāj gada laikā, atbilst kuģu vidējam skaitam triju iepriekšējo gadu laikā saskaņā ar *SafeSeaNet* ziņotajiem datiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Direktīva 2002/59/EK, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK (OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.).

2. No 2016. gada 1. janvāra uz kuģa lietotās flotes degvielas sēra saturu vismaz šādi 1. punktā minēto inspicēto kuģu procentuālajai daļai pārbauda, papildus veicot paraugu ņemšanu un/vai analīzi:

- a) 40 % dalībvalstīs, kurām ir pilnīga robeža ar SOx emisijas kontroles zonām (SEKZ);
- b) 30 % dalībvalstīs, kurām ir daļēja robeža ar SEKZ;
- c) 20 % dalībvalstīs, kurām nav robežas ar SEKZ.

No 2020. gada 1. janvāra dalībvalstīs, kurām nav robežas ar SEKZ, uz kuģa lietotās flotes degvielas sēra saturu vismaz 30 % 1. punktā minēto inspicēto kuģu pārbauda, arī veicot paraugu ņemšanu un/vai analīzi.

Dalībvalstis var ievērot šajā punktā noteiktos biežumus, kuģus atlasot ar nacionāliem riskorientētas atlasē mehānismiem un pēc īpašiem brīdinājumiem par atsevišķiem kuģiem, par kuriem ziņots Savienības informācijas sistēmā.

3. To saskaņā ar 2. punktu aprēķināto kuģu skaitu, kuri jāpārbauda, veicot arī paraugu ņemšanu un/vai analīzi, var pielāgot, bet ne samazināt vairāk kā par 50 %, vai nu:

- a) atņemot to kuģu skaitu, kuru iespējamā neatbilstība verificēta, izmantojot attālās uzrādes tehnoloģijas vai ātrskenēšanas analīzes metodes; vai
- b) nosakot atbilstošu skaitli, ja dokumentu verificāciju saskaņā ar 1. punktu veic vismaz uz 40 % kuģu, kas gadā pietāj attiecīgajā dalībvalstī.

Par a) un b) apakšpunktā paredzētās pielāgošanas rezultātiem ziņo Savienības informācijas sistēmā.

4. No 2016. gada 1. janvāra tā vietā, lai ievērotu 1., 2. un 3. punktā paredzēto ikgadējo biežumu, dalībvalsts var piemērot paraugu ņemšanas ikgadējo biežumu, kura pamatā ir Savienības riskorientētās atlasē mehānisms.

5. Šo pantu nepiemēro Čehijas Republikā, Luksemburgā, Ungārijā, Austrijā un Slovākijā.

4. pants

Biežums, ar kādu ņem flotes degvielu paraugus laikā, kad tās piegādā kuģiem

1. Saskaņā ar Direktīvas 1999/32/EK 6. panta 1.a punkta b) apakšpunktu, ņemot vērā piegādāto flotes degvielu apjomu, dalībvalstis veic flotes degvielu paraugu ņemšanu un analīzi laikā, kad tās kuģiem piegādā attiecīgajā dalībvalstī reģistrēti flotes degvielas piegādātāji, kuru piegādātā flotes degviela konkrētā gadā vismaz trīs reizes atzīta par neatbilstīgu piegādes pavaddokumentā sniegtajai specifiskajai, pamatojoties uz datiem, kas ziņoti Savienības informācijas sistēmā vai 7. pantā minētajā gada pārskatā.

2. Šo pantu nepiemēro Čehijas Republikā, Luksemburgā, Ungārijā, Austrijā un Slovākijā.

5. pants

Uz kuģa lietotās flotes degvielas sēra satura verificācijas paraugu ņemšanas metodes

1. Ja uz kuģa lietotās flotes degvielas sēra saturs ir verificēts saskaņā ar 3. pantu, dalībvalstis, ņemot paraugus un verificējot atbilstību sēra satura standartiem, izmanto šādu pakāpenisku pieeju:

- a) kuģa žurnālu un degvielas piegādes pavaddokumentu inspicēšana;
- b) attiecīgā gadījumā viens no šiem paraugu ņemšanas un analīzes līdzekļiem vai tie abi:
  - i) to uz kuģa esošo noplombēto flotes degvielas paraugu analīze, kuri pievienoti degvielas piegādes pavaddokumentam un paņemti saskaņā ar MARPOL konvencijas VI pielikuma 18. noteikuma 8.1. un 8.2. punktu;

- ii) lietošanai uz kuģa paredzēto flotes degvielu punktparaugu ņemšana saskaņā ar 6. pantu un vēlāka analīze.
2. Sēra satura verifikācijas un analīzes beigās sēra satura inspektors reģistrē ziņas par degvielu inspekciju un tās rezultātus saskaņā ar 7. panta a) punktā noteikto informāciju.

6. pants

Punktparaugu ņemšana uz kuģa

1. Dalībvalstis ņem flotes degvielas punktparaugus uz kuģa vienā vai vairākos punktos vietā, kur degvielas padeves sistēmā ir uzstādīts vārsts paraugu ņemšanai, kā norādīts kuģa degvielas cauruļu sistēmu vai izkārtojuma plānā un kā apstiprinājusi karoga valsts administrācija vai atzīta organizācija, kas rīkojas tās vārdā.
2. Ja 1. punktā minētās vietas nav, degvielas paraugu ņemšanas punkts ir vieta, kurā ierīkots vārsts paraugu ņemšanai; minētais punkts atbilst visiem šiem nosacījumiem:
- a) ir viegli un droši pieejams;
  - b) tā izvēlē ir ņemta vērā dažādu kategoriju degvielas izmantošana degvielas sadedzināšanas iekārtu elementos;
  - c) izmantotās degvielas sistēmā ir leņķis no padeves tvertnes;
  - d) ir tik tuvu degvielas sadedzināšanas iekārtas elementa degvielas ievades punktam, cik tuvu būt ir reālistiski un droši iespējams, ņemot vērā degvielu veidu, plūsmas ātrumu, temperatūru un spiedienu izraudzītajā paraugu ņemšanas punktā;
  - e) punktu ierosinājis kuģa pārstāvis un pieņēmis sēra satura inspektors.
3. Dalībvalstis var paņemt punktparaugu vairāk nekā vienā degvielas padeves sistēmas vietā, lai noteiktu, vai ir iespējama degvielu sajaukšanās, ja degvielas padeves sistēmas nav pilnībā nošķirtas vai ja ir vairākas padeves tvertnes.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka punktparaugu savāc paraugu ņemšanas traukā, no kura var piepildīt vismaz trīs paraugu pudeles, kas reprezentē izmantoto flotes degvielu.
5. Dalībvalstis veic pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka:
- a) sēra satura inspektors paraugu pudeles aizzīmogo ar unikālu identifikācijas līdzekli, ko uzliek kuģa pārstāvja klātbūtnē;
  - b) divas paraugu pudeles nogādā krastā analīzei;
  - c) vienu parauga pudeli glabā kuģa pārstāvis vismaz 12 mēnešus no parauga ņemšanas dienas.

7. pants

Informācija, kas iekļaujama gada ziņojumos

Gada ziņojumā, kas dalībvalstīm jāiesniedz Komisijai jautājumā par atbilstību flotes degvielas sēra satura standartiem, ietver vismaz šādu informāciju:

- a) pārbaudītās degvielas izmērītā sēra satura neatbilstību ikgadējais kopskaits un veids, tostarp atsevišķu sēra satura neatbilstību apmērs un vidējais sēra saturs, kas noteikts ar paraugu ņemšanu un analīzi;
- b) kopējais gada laikā veikto dokumentu verifikāciju skaits, ieskaitot degvielas piegādes pavaddokumentu, degvielas bunkurēšanas vietu, naftas produktu operāciju žurnālu, kuģa žurnālu, degvielas nomaiņas procedūru un protokolu verifikāciju;

- c) deklarācijas, ka flotes degviela nav bijusi pieejama, kā minēts Direktīvas 1999/32/EK 4.a panta 5.b punktā, tostarp ziņas par kuģi, bunkurēšanas ostu un dalībvalstīm, kurās degviela nebija pieejama, tā paša kuģa iesniegto deklarāciju skaits un nepieejamās degvielas veids;
- d) paziņojumi un reklamācijas par degvielu sēra saturu, kas iesniegtas pret flotes degvielas piegādātājiem dalībvalsts teritorijā;
- e) visu attiecīgās dalībvalsts flotes degvielas piegādātāju nosaukumu un adresu saraksts;
- f) apraksts par alternatīvu emisiju mazināšanas paņēmieni izmantošanu, tostarp izmēģinājumiem un emisiju pastāvīgu monitoringu, vai alternatīvu degvielu izmantošanu un atbilstības pārbaudēm, kurās pārbauda SOx pastāvīga samazinājuma sasniegšanu uz dalībvalsts karoga kuģiem saskaņā ar Direktīvas 1999/32/EK I un II pielikumu;
- g) attiecīgā gadījumā – apraksts par nacionālajiem riskorientētas atlases mehānismiem, tostarp īpašiem brīdinājumiem, kā arī tādu attālās uzrādes un citu pieejamu tehnoloģiju izmantojumu un rezultātiem, ar kurām kuģus sarindo pēc tā, cik prioritāri ir tiem veikt atbilstības verifikāciju;
- h) sāko pārkāpuma procedūru un/vai sankciju kopējais skaits un veids, to naudas sodu apmērs, ko kompetentā iestāde noteikusi kuģu operatoriem un flotes degvielas piegādātājiem;
- i) par katru kuģi – pēc kuģa žurnālu vai degvielas piegādes pavaddokumentu inspicēšanas un/vai paraugu ņemšanas:
  - i) ziņas par kuģi, tostarp SJO numurs, tips, kuģa vecums un tilpība;
  - ii) ziņojumi par paraugu ņemšanu un analīzi, tostarp ziņas par paraugu skaitu un veidu, izmantotajām paraugu ņemšanas metodēm un paraugu ņemšanas vietām kuģa tipa atbilstības verifikācijai;
  - iii) attiecīga informācija par degvielas piegādes pavaddokumentiem, degvielas bunkurēšanas vietu, naftas produktu operāciju žurnāliem, kuģa žurnāliem, degvielas nomaiņas procedūrām un protokolliem;
  - iv) ziņas par noteikumu izpildes nodrošināšanas darbībām un juridiskajām darbībām un/vai sankcijām, kas valsts līmenī sāktas pret konkrēto kuģi.

8. pants

Ziņojuma formāts

1. Dalībvalstis var izmantot Savienības informācijas sistēmu, lai tieši pēc verifikācijas reģistrētu sistēmā visas vajadzīgās ziņas par degvielu inspekciju un tās konstatējumus, tostarp informāciju par paraugu ņemšanu.
2. Dalībvalsts, kas atbilstības verifikācijas datus reģistrē, ar tiem apmainās un tos kopīgo Savienības informācijas sistēmā, var Direktīvas 1999/32/EK 7. pantā noteikto ziņošanas pienākumu izpildei izmantot Savienības informācijas sistēmas nodrošināto agregēto gada izpildes nodrošināšanas centienu rādītāju kopsavilkumu.
3. Dalībvalstis, kuras neizmanto Savienības informācijas sistēmu, vai nu palīdz izveidot savienojumu starp Savienības informācijas sistēmu un nacionālo sistēmu, kas attiecīgos gadījumos var vismaz reģistrēt informāciju tajos pašos laukos kā Savienības informācijas sistēma, vai elektroniski ziņo par visiem 7. pantā minētajiem elementiem.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2015. gada 16. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV